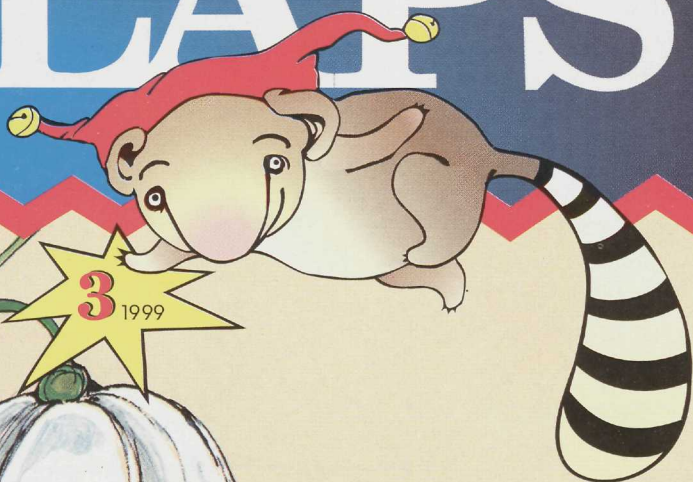

Hind 17 krooni

HEA LAPS

JA TEMA SÕBRAD JA SUGULASED

3
1999

**KES ON
KALEVIPOJAST
KANGEMAD?**

**LEMMIK-
LOOMANDUS**

POP-VIKTORIIN

KOOMIKS

REISIKIRJAD

**BARBIE
SÜNNIPÄEV**

AJAST KAHJU

AJAL ON VIST AJAST KAHJU,
ET TA MÕÖDA LÄHEB,
TA EI PEATU MINUTIKSKI –
ÄEGA ON JU VÄHE.

ISTUKS KORRAKSKI TA MAHA,
AJAKS VEIDI JUTTU,
SIIS EI LÕPEKS LAPSEPÕLI
OTSA NÕNDA RUTTU.

HENNO KÄO

PILVED

PILVI TÄIS ON TERVE TAEVAS,
SÕUAVAD NAD SINITAEVAS.
PÄIKSE ENDA TAHA PEIDAB –
KATSU TEDA ÜLES LEIDA!
VAHEL VIHMA TÄIS ON PILV,
MÄRJAKS SAJAB KOGU ILM.

ANNI PÕDER PÕLTSAMAALT

TALVE VIIMSED HETKED

TALV MÕTLEB NII:
"VEEL NATUKE TOHTIDA, TAHTA, TEHA,
VEEL OODATA VIIMSET EHA,
VEEL NATUKE VALITSEDA SIIN MAA PEAL,
KUID OH EI, KEVADE KILGATUSI ON NII SIIN KUI SEAL!
VEEL ÜKS RÕÕM ON: PÕHJATUULED.
VEEL ÜKS RÕÕM ON: LUMEHELBEKESTE LUULE..."
JÄÄPURIKAD RÄÄSTA ALL SULAVAD,
KEVADISED VEED ORGUDES VULAVAD...
KULDNOKAD JUBA SAABUSID,
PUNGAS PUUDE OKSTEL MAANDUSID.
TIHASED AKNA ALL SIRTSUVAD
NING TALV NINA KIRTSUTAB.
JUBA LAULAVAD KULDNOKAD ÕUES,
IGAL LAPSEL KILD RÕÕMU ON PÕUES...
SINILILLI TÄRKAB NII SIIN KUI SEAL –
KEVAD VALITSEB MAA PEAL!

VÄIKE VAHE

KOOL ON KOHUTAVALT TIHE,
ÕNNEKS TAL ON VÄIKE VAHE,
ÜTLEMATA LAHE AEG –
SEE ON KOOLIVAHEAEG.

KUI EI OLEKS VAHEL VAHET,
TEAB, KAS JÄTKUKSKI SIIS TAHET
ÕPPIDA VÕI ÕPETADA,
KOOLI ÄRA LÕPETADA?

HENNO KÄO

TALI JA SUVI

KES SEAL ON? TALI!
SEE POLE ÜLDSE NALI.
SUVEL KÜNKAL SEISIS TELK,
NÜÜD SEAL SÕIDAB TORE KELK.

KUNAGI OLI SUVI.
SIIS LENDAS TUVI.
TUVIL OLI HUVI,
SEST OLI SOE SUVI.

MATS KUUSKEMAA
TALLINNA VANALINNA KOOLIST

GERLI JÕGI LOO KESKKOOLIST

TERE, KOOL

MA TÄÄMBÄ ÜLES TULLI HÄSTE VARRA
JA RUTTU TARÕAKNAST VÄLLÄ KAI.
MA NÄIE TAIVAST, MIS OLL HALLI KARVA,
JA KUREKOLMNURK VINNÜ HÄSTE LAI.

UUS ÕPMISAASTA SAISKI JOBA LÄVEL,
JA SÜKÜS SUVÕLÕ OM ANDNU KÄE.
MUL KERGE VÄRRIN ÜLE KIHA KÄVE,
MA VAHTSE KOOLI POOLÕ TÄÄMBA SAMMU SÄE

ÄR PANGU PAHAS, VANA KOOLIMAJA,
SA VÄEGA HÄSTE HOITSED MEID.
MI NIGU LINNU TAHTSÕ TAIVA ALLA
SIIN LINDAMISES RUUMI VÄHAS JÄI

MA KUULI MINNEH SÕIDA SINOST MÜÜDA,
JA TERVITEDEH TÕSTA SULLÕ KÄE.
OM ELO JUBA MAA PÄAL NÕNDA LUUDU,
ET VAHTSÕNG OM ILDSAM JA HÄÄ!

MA SÜGÜSASTRIT HOIA KÕVA PEOH,
JA SÜA RINNOH HÜPPAS NIGU PALL.
UUS KOOLIMAJA OM NÜÜD VAIKSE JARVE VEEREH,
NIH VABA EESTI KODÕTAIVA ALL.

SIIN KOKKO SAAVA JÄLKI VANA SÕBRA,
NII VALLATU JA SUVEKUUMUST TÄUS.
NEIST MÕNI KASUNU ON YASSA VÕRRA,
JA RÕÖMUS KISA ÜLE KOOLI KÄU.

MA TENNA KÕKI, KES ON VAIVA NÄNNÜ,
KES, PEOH RAKNI, TENNÜ RASSÕT TÕÜD.
MA TENNA TÕÜD, KES NUKAKIVI PANNU,
ET VAHTSÕH KOOLIH SAAMI ÕPPI NÜÜD

RUTA PUSKINA ORAVA PÕHIKOOLIST

Pildi joonistas Helen Sims Haapsalust

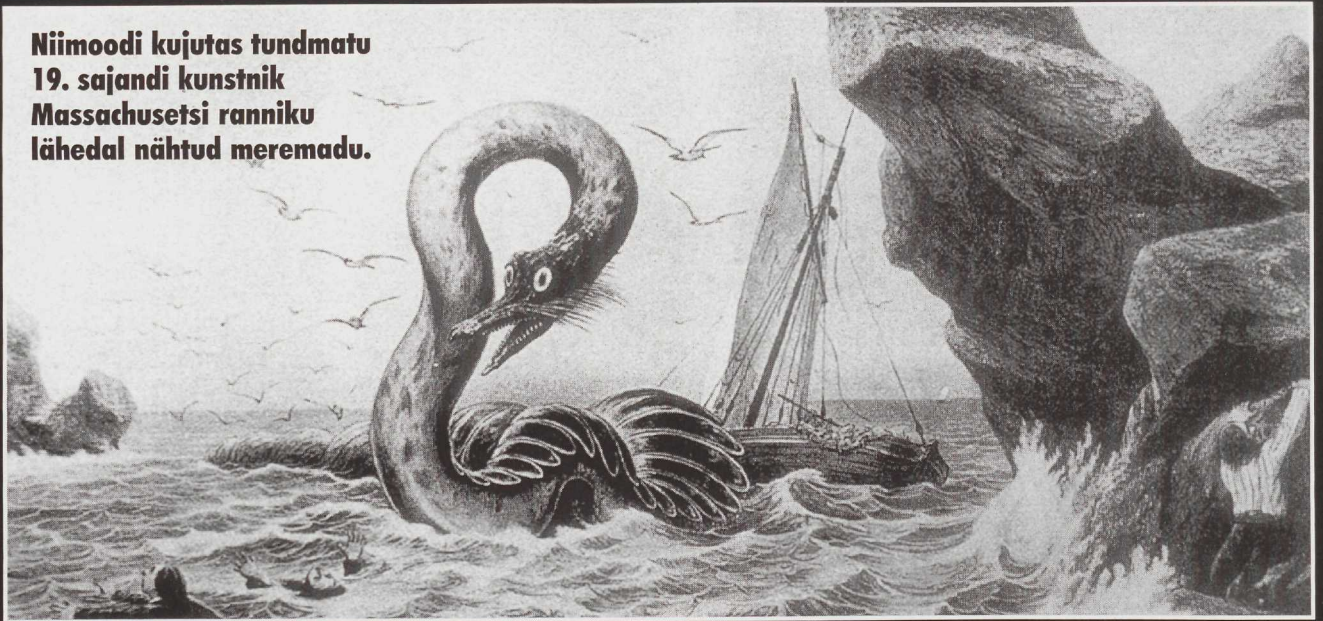

**Hea Laps tänab
Kultuurkapitali!**

Meremaod Cadboro lahes

Niimoodi kujutas tundmatu 19. sajandi kunstnik Massachusettsi ranniku lähedal nähtud meremadu.

Tuntuim ja kurikuulsaim merekoletis on kahtlemata meremadu, keda keskajal tüüti rohkem meridraakoni nime all ja keda 14. sajandi loodusuurija Konrad von Megenberg nimetas oma "Looduse raamatus" kaheksandaks mereimeks ning kirjeldas järgmiselt:

"Meridraakon ehk *Draco maris* on üks julm mereelajas, kes on sama pikk ja suur ja nagu päris lohe, ainult et temal ep ole tiibu. Tal on sõlmiline saba ja keha suuruse kohta väike pea. Tema mürk mõjub nii merikaladele kui inimestele ühtmoodi kihvtiselt. Tiibade asemel on tal laiad uimed, mille abil tema väga nobedasti pikki vahemaid läbi ujub. Tuhaks põletatult aitavad tema kondid väga hästi hambavalu vastu."

Ei tea küll, mida hambaarstid selle väite kohta arvaksid, kuid 18. sajandil oli usk meremadudesse Euroopas endiselt levinud. Nii väitis Bergen piiskop Erik Pontoppidan oma "Norra loodusloos", et: "...suur mereuss ehk meremadu ei ole Norra ranniku lähedal mingi haruldus

ja leidub sadu meremehi ning kalureid, kes on teda oma ihusilmaga näinud." Kirjelduste kohaselt oli sealne meremadu oma tubli kakssada meetrit pikk ja liikus vees looklemisi. Tal oli terav nokk või nelinurkne suu, hõõgumpunased või kiiskavsinised silmad ja maosarnane nahk. Meremadu võis end kuni mastitipudeni veest välja küünitada ja loomulikult ei valmistanud talle mingit raskust laevadelt ja paatidest inimesi suhu napsata. Kergeks lohutuseks oli vaid see, et vähegi suurema lainetuse korral ta ennast näole ei andnud.

Sajanditetagune ebausik ja legendid pluss hirmu suured silmad? Nii oleks võinud arvata kuni 1937. aasta juulini, mil Kanadale kuuluvatel Kuninganna Charlotte'i saartel Nadeni vaalapüügisadamad lahatud kašeloti kõhust avastati ebatavalise olevuse korjus. Nagu sellest tehtud fotodelt ilmneb, oli see 3-3,6 meetri pikkune, pika kaela otsas olev pea meenutas kujult kaameli oma ja saledal maosarnasel kehal oli ees kaks jäset ja taga uimed. Okea-

nograafid oletasid, et tegu oli noorelt hukkunud *Caddy*'ga, nagu hellitavalalt hüütakse saladuslikku mereelukat, keda sealsed eskimod tunnevad juba sajandeid nime all *hiachuckaluck* ja kelle kohalik ajaleht 1933. aastal ristas *Cadboro lahe meremaoks* ehk *cadborosauruseks*. Tuleb välja, et meremadusid (ehkki mitte 200 meetriseid) leidub ka 20. sajandil!

Caddy'sid on sealkandis nähtud ka päris hiljaaegu. 14. juunil 1993 märkasid vesilennuki "Cessna" piloodid Don Berends ja James Wells Saanichi väinas korraga kahte rohekassinist värvi *Caddy*'t. Kui lennuk nende läheduses veepinnale laskus, ujusid meremaod kärmelt minema, kehad suurtes kaartes vertikaalselt looklemas. Pole muide võimatu, et lendurid juhtusid segama *cadborosauruste* armumängu, sest eskimote tähelepanekute kohaselt peavad need haruldased olevused oma pulmi Saanichi väinas nimelt juuni lõpust kuni juuli lõpuni.

Koolimullid

**Mida
ütleb
sinu
kohta
SU
lemmiklill?**

Roos – armukade.
Nelk – armunud.
Nartsiss – sõbralik.
Krookus – heasüdamlik.
Rukkilill – tahtejõuline.
Hüatsint – halb suhtleja.
Tulp – sõltud loodusest.
Roniroos – rikas.

Taisi Pärnmäe ja Kai
ning Silvia Kuusk
Kilingi-Nõmmest

**Mida
ennustavad
sünnimis-
kuud?**

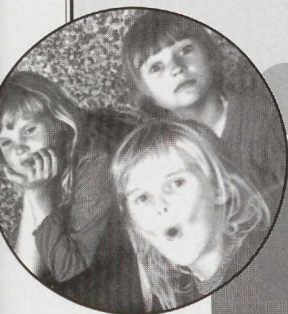
Jaanuar – õnnelik armastus.
Veebruar – õnnetu armastus.
Märts – lahkumine.
Aprill – tagasitulek.
Mai – õnn.
Juuni – õnnetus.
Juuli – ootamatu võõras.
August – soovide täitumine.
September – haigus.
Oktoober – pikk eluiga.
November – vaene.
Detsember – vihastamine.

**Mille
pärast
sind
armastatakse?**

• **Kui oled sündinud**

jaanuaris – iseloomu
pärast,
veebruaris – naeratuse
pärast,
märtsis – jalgade pärast,
aprillis – figuuri pärast,
mais – silmade pärast,
juunis – häbenemise
pärast,
juulis – lahkuse pärast,
augustis – ripsmete pärast,
septembris – juuste pärast,
oktoobris – korralikkuse
pärast,
novembris – kõige pärast,
detsembris – mõistuse pärast.

Katrin Õunpuu
Paldiski põhikoolist

Nimi: Erika Laidla
Vanus: 10 aastat
Sünnipäev: 18. november
Õed-vennad: Katrin, Timo ja Indrek
Huvialad: klaver, laulmine, postkaartide ja kleepsude kogumine
Lemmikaine koolis: emakeel
Kool: Tartu Karlova gümnaasium
Ringid: aeroobikatrenn
Lemmikraamat: "Karupoeg Puhh"
Lemmikajakiri: Hea Laps
Parim söber: Nele Põldvere
lidl: Emma Lee Bunton
Lemmikmäng: lauamängud
Lemmikbänd: Spice Girls
Koduloomad: koer, kalad ja rott
Kirjalaps, kelle tööd
Heas Lapses
meeldivad kõige enam:
 Kärt Rebane

**SAAGEM
 TUTTAVAKS,
 SÕBRAD JA
 SUGULASED!**

Haukuja ja piiksuja

Minul on rott Kaspar ja koer Täpsik. Rott on täiesti minu, kuid koer on kogu pere oma. Rott Kaspar on halli värvi, aga kõhualune on tal valge. Tal on mustad silmad ja pikk-pikk saba. Talle meeldib olla mu õlal. Vahel ronib Kaspar mu varrukast sisse, siis on hirmus kõi. Aga kui ta mulle pluusi sisse kõhu peale ronib, siis ma lausa karjun kõi.

Täpsik on valge-mustakirju. Tal on suured kõrvad. Täpsik ei ole puhast tõugu, ta on lihtsalt koer. Täpsikule meeldib, kui teda kõhu alt sügatakse. Siis heidab ta selili ja mõnuleb. Tal on pruunid silmad ja pikk roosa keel. Nina on tal must. Kolm korda on tal olnud pojad – kõik puhast tõugu krantsid. Iga kord oli tal viis kutsikat.

Roti ostsin Lille tänava loodusmajast. Täpsiku leidsime trepikojast, kuhu ta oli koos oma õekesega hüljatuna soku-tatud. Mu emme tõi nad ära ja andis neile süüa. Täpsiku õde Pitsu müüdi maha, Täpsik jäi meile alles.

Nad mõlemad, Kaspar ja Täpsik, on väga armsad ja ilusad. Haukuja Täpsik ning piiksuja Kaspar – mulle meeldivad nad mõlemad väga-väga!

Katrin Laidla

Nimi: Katrin Laidla
Vanus: 11 aastat
Sünnipäev: 13. aprill
Õed-vennad: Erika, Timo ja Indrek
Huvialad: akordion, savikujukeste kogumine
Lemmikaine koolis: käsitöö
Kool: Tartu Annemõisa kool
Ringid: loodusring

Lemmikraamat/ajakiri: Hea Laps
Parim söber: Maria Logina
lidl: Kate Winslet
Lemmikmäng: kalapüüdmismäng
Lemmikbänd: Spice Girls
Koduloomad: rott nimega Kaspar, koer Täpsik ja kalad
Kirjalaps, kelle tööd
Heas Lapses
meeldivad kõige enam:
 Martiina Viil

Tere, loom!

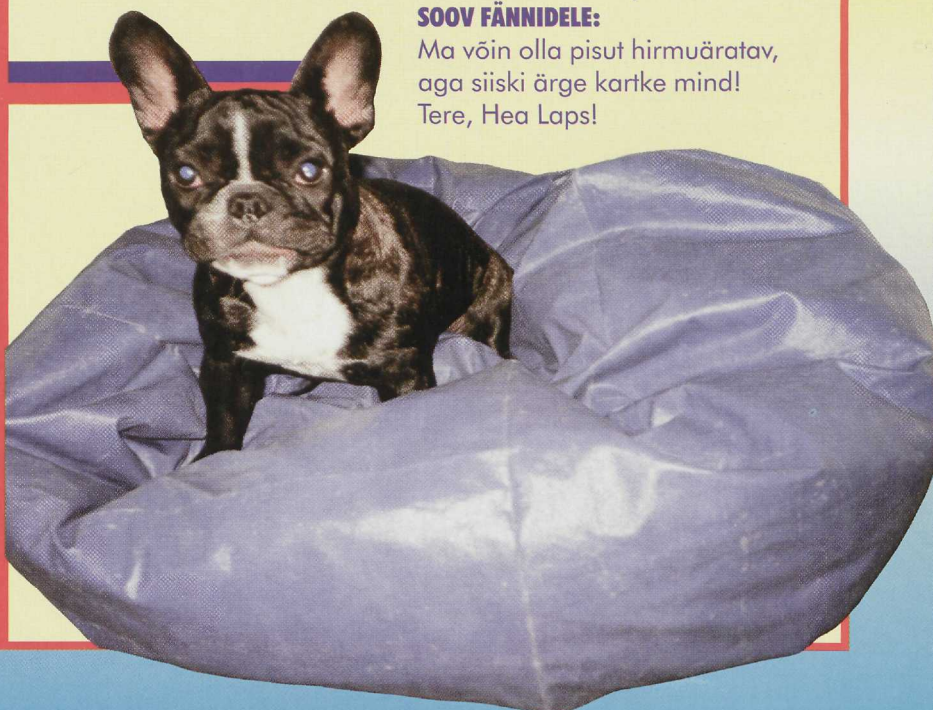
Mina kirjutan oma kahest kassist – emasest Kikist ja isasest Mikist. Kiki on Miki ema.

Tiina Sinisoo Rakverest

NIMI: Kiki
HÜÜDNIMED: Mamma Kussa, Kuki, Memme, Mimmu, Tädi, Kuki, Kuku, Nimm,
TÕUG: armas kaslane
SÜNNIAEG: 5. veebruar 1993
VÄRVUS: mitmevärviline
SILMADE VÄRVUS: kollakasmust
PIKKUS: 44 cm
SABA PIKKUS: 25 cm
VURRUDE KESKMINE PIKKUS: 7 cm
KAAL: 3 kg
PEREKONNASEIS: vallasema, mees on tagaotsitav
MEESIDEAAL: isakass, kes tema pärast võitleb
HARRASTUSED: pahaduste tegemine, magamine, sulgede, kõrte, pliiatsite ja joonlaua närimine
HARJUMUSED: neid on palju
LEMMIKSÖÖK: kurk, juust, kassikrõpsud, piim, kook
LEMMIKTELESAADE: neid on palju
PARIM MINUS: nurrumine, vastu inimeste jalgu nühkimine
HALVIM MINUS: küünistamine, kui olen pahas tujus
SOOV FÄNNIDELE: Ajage hiiri taga, siis olete sama armsad kui mina!

NIMI: Miki
HÜÜDNIMED: Onu, Kiskin, Kisk, Miku, Piku, Muki
TÕUG: kaslane
SÜNNIAEG: 28. august 1995
VÄRVUS: valge ja oranžikaspruun
SILMADE VÄRVUS: kollakasmust
PIKKUS: 50 cm
SABA PIKKUS: 27 cm
VURRUDE KESKMINE PIKKUS: 9 cm
KAAL: 5 kg
PEREKONNASEIS: vallaline, elab koos emaga
NAISIDEAAL: vapper vallaline, pehmete vurrude ja sabaga kiisu
HARRASTUSED: küünistamine, kõrgete kappide otsas käimine, nurrumine, kräunumine
HARJUMUSED: ei jõua kirja pannagi – neid on väga palju
LEMMIKSÖÖK: kurk, banaan, hautatud kapsas, porgand, kassitoit, vorst, piim, juust
LEMMIKTELESAADE: ma ei vaata telekat, käin õhtuti õues
PARIM MINUS: hea nurrulöömine
HALVIM MINUS: küünistamine
SOOV FÄNNIDELE: Olge kõik kasside austajad!

Triibu-Liine märkus:
Kahjuks on Miki foto trükkimiseks liiga hägune.

Tere!

Jaanuarinumbris oli Liisa Kivimäe ankeet oma roti kohta. Ma loodan, et Liisa ei pahanda, et ka mina saadan oma koera kohta samasuguse ankeedi ning ka foto.

Keiti Kask Tartust

NIMI: Magali
HÜÜDNIMI: Mackie
TÕUG: prantsuse bulldog
SÜNNIAEG: 12. märts 1997
VÄRVUS: must
SILMADE VÄRVUS: pruunid (foto peal jäävad sinised)
PIKKUS: 58 cm
SABA PIKKUS: 1,5 cm
KAAL: 11 kg
PEREKONNASEIS: vallaline
MEESIDEAAL: sportlik ja tugev, (muidugi samast tõust)
HARRASTUSED: magamine
HARJUMUSED: voodis magamine
LEMMIKSÖÖK: kuivtoit maksapasteediga
LEMMIKJOOK: vesi piima ei tohi juua)
PARIM MINUS: hästi nunnu
HALVIM MINUS: puudub
SUURIM SAAVUTUS: puudub
SOOV FÄNNIDELE:
 Ma võin olla pisut hirmuäratav, aga siiski ärge kartke mind!
 Tere, Hea Laps!

Wanal hallil ajal polnud tükrukel kooligarderoo- biga probleeme – nii kui nii ei lubatud argipäeviti midagi muud peale koolivormi. Nüüd on koolilaste rõivas- tus kirju nagu linnukese mure, kuid nii mõ- nigi tükrukel laiutab riidekapi ees käsi: liht- salt ei tea, millega kooli minna! Firmakad on firmakad, aga vahel tahaks hoopis midagi muud...

Talv ja varakevad on ajad, kus riietus peab olema eeskätt soe, et külm ligi ei pääseks. Päevakorras on pehmed mater- jaldid – velvet ja samet. Moes on ka kootud pitsilised esemed.

Värvid on maalähedased – põhiliselt hall ja beež. Miniseelik võib talvel kappi oma aega ootama jätta, eelistatavim pikkus on poolde sääride. Moes on ka veidi me- heliku löikega velvetpüksid.

Talvise külmaga võib kanda ka mitmeid riidesemedeid ülestikku, näiteks pükse kleidi all, kahte kleiti korraga või lugematul arvul seelikuid.

Pidulikus riietuses domineerivad pitsid, kuldne ja hõbedane värv, sädelevad too- nid. Piduliku pidu on ju pidu!

Anke Lil

Mida koolis selga panna

Salmik, salmik, vaata ette!

 Salmikuvärse
Tartumaa tüdrukult
Evelin Pedakult

Elu on etendus – rõõmus või kurb.
Viimane vaatus on ikkagi surm.

Igal inimesel on õigus
emmata telefoniposti,
aga ainult joodik kasutab seda
õigust!

Armastust ja kõha
ei saa varjata!

Ära pillu sõnu tuulde,
kui Sa ei tea,
kuhu tuul nad kannab!

Valus on elada,
valus on surra,
valus on esimest armastust tunda.

Leia – ära kaota!
Armasta – ära unusta!

Pilk sinistesse silmadesse
ei unune
ja suudlusega sõprus
ei purune.

Mitte lahkumise täheks,
mitte kohtumise rõõmuks,
vaid selleks, et me
aastate pärast ei mööduks
nagu võõrad...

Noore poisi armastus
on kui kassikriimustus.

Armastus on lapsepõlve rõõvel.

Unistused on elu ilusamad aarded,
mis tihti purunevad kildudeks.

Mitte kellegi õnn ei õitse
kodus ahju taga.

 Liis Lassilt Tallinnast
tuli samuti uus
salmisaadetus.

Armastus on vesiroos,
mis õitseb pisarate soos.

Armastus on ilus laul,
kui seda laulda kahel hääl.

Armastus on kõige osavam kütt –
ta laseb otse südamesse.

Kui unustasid originaali,
siis hävita ka koopia.

Kui inimene on inimese vastu
inimene,
siis ta on inimesel!

Kui Sul on sõber, siis käi tema
juures tihti,
sest okkad ja ohakad katavad raja,
mida ei tallata.

Sõprus on pärl,
mis midagi ei maksa,
kuid on palju väärt.

Elust tuleb läbi murda,
mitte läbi pugeda.

Mälestus noorusest jääb püsima,
kuid kas ka minust?
Seda pean veel küsima.

Pole roose okasteta,
pole rõõmu kurbuseta.

Ära rebi katki sõpruse niite,
sest kui neid tuleb jätkata,
siis jääb sõlm sisse.

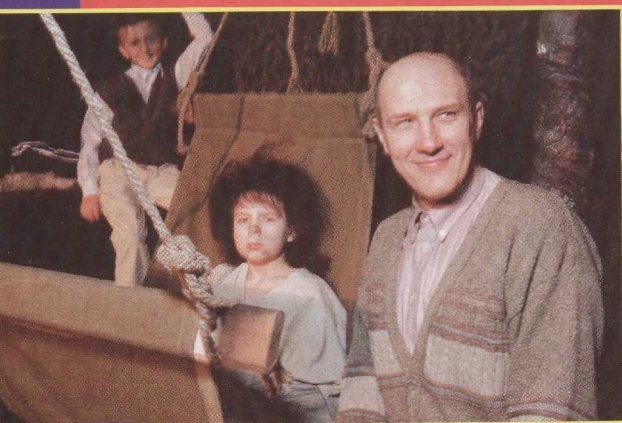
Jaaniöö! leegitseb tulede loit,
jaaniöö! suudlevad eha ja köit.

Ela ilmas ühele,
kahega jääd vahele!

Mida ilusam roos,
seda teravamad okkad!

Sellel etendusel kannab Nukitsamehe kostüümi Sander Kibuvits, kuid järgmisel on Andres Uutma kord sakris parukas pähe panna.

Kui Nukitsamees korralikult hällis püsiks, looks Olav Ehala talle kindlasti eriti mõnusa hällilaulu.

Ara arva, et Joonas Veelma pelgab Elmo Tiisvaldi dirigendikeppi. Igaüks ju teab, et head lapsed – need kasvavad vitsata!

Otsi lolli, kes ei kardaks kolli... Ei maksa karta – seni, kuni Mõhk ja Tõlpa laulavad, ei hammusta nad kedagi!

Fotod: Harri Rospu ja Leelo Tungal

KUS ON NUKITSAMEHE KODU?

Eks ikka ESTONIA Rahvusooperis!

Sander Kibuvits

Juba pikemat aega luusivad Estonia teatris ringi kollid, metsamoorid ja Nukitsamehed. "Kummitab!" võib mõni kartlik laps arvata. Aga võta näpust – kõik need sakrispäised olevused on päris lihast-luust inimesed, kes erinevad teistest ainult selle poolest, et neil on veres üks isevärki batsill – teatripisik!

Mida see pisik siis teeb? Tema tekitab tantsutahet, lauluhimu ja näitlemisannet. Kas ta lastele ka külge hakkab? Hakkab nagu naksti!

Igatahes on kolmel poisil: Joonas Veelmal, Sander Kibuvitsal ja Andres Uutmal teatripisik juba veres. Kaks esimest õpivad neljandas klassis, Andres aga käib alles kolmandas. Ja kõik kolm mängivad nimikangelast Olav Ehala muusikalis "Nukitsamees", mille laulutekstide autor on Juhan Viiding, lavastaja Neeme Kuningas, kunstnik Hardi Volmer ja dirigent Elmo Tiisvald. Meie ajakirjaga on see lavateos seotud sel viisil, et libreto kirjutas Oskar Lutsu jutustuse põhjal Hea Lapse peatoimetaja Leelo Tungal.

Miks on Nukitsamehi kolm? Aga sellepärast, et kui üks neist parajasti etendusel kaasa lööb, saavad teised kaks veidi puhata. Koolis ju ka vaja käia! Proovid algasid juba septembrikuus ja Andres tunnistas, et viimasel ajal saab ta koolis käia ainult esmaspäeviti – ta õpib Nissi põhikoolis, mis asub Harjumaal, ja edasi-tagasi sõitmine võtab oma aja. Sander ütles, et tema koolipäev Kopli kunstikeskkoolis piirdub kahe-kolme hommikuse tunniga. Aga sellegi poolest pole poisid õppimisega jänni jäänud ja õnneks on neil ka arusaajad õpetajad. Mõni koolilvend küll kipub vahel klassikaaslast Nukitsameheks kutsuma, aga mis see mehele teeb! Nukitsameheks saamine polnud naljaasi – osatäitjad valiti välja enam kui 30 kandidaadi hulgast.

Kuid näitlejatöö on nii põnev ja täiskasvanud kolleegide seltskond nõnda lahe, et nii Andres kui Sander tahaksid suureks saades näitlejaks hakata. Praegu on neil hea võimalus lähedalt näha seda, kuidas mängivad oma osi Helgi Sallo, Sirje ja Väino Puura, Tiit Tralla, Kalju Karask, Hans Miilberg, Tõnu Kilgas, Rostislav Gurjev ja paljud teised lauljad.

Kui lähed teatrisse "Nukitsameest" vaatama, heida pilk ka kavalehele: siis tead, kes kolmest poisist parajasti Metsamoori vallutatud poega mängib – kas Joonas, Sander või Andres.

Ell Tee

Seda, et Kalevipoeg on meie, eestlaste rahvuseepose nimikangelane, tead sa kindlasti, ja küllap pole sulle võõras ka Kalevipoja-lugude koguja ning eeposeks kokku kirjutaja Friedrich Reinhold Kreutzwaldi nimi. Vähem kõneldakse aga kunstnikest, kellele Kalevipoeg on andnud innustust – ehk, nagu päris kunstnikud ütlevad, inspiratsiooni.

Kui oled lugenud Eno Raua poolt lastele ümber jutustatud Kalevipoja-lugusid või ehk proovinud ka regivärssides kirja pandud eepost uurida, siis oled võibolla tähele pannud, et meie vägimehe välimust pole tegelikult kuigi palju kirjeldatud. Niisiis peab iga kunstnik, kes rahvuseepose-ainelisi teoseid tahab luua, kõigepealt Kalevipoja endale vaimusilma ette manama. Nõnda ongi meie rahvuskangelasel õige mitu nägu.

Kunstnikud mõtlevad Kalevipojale

O. Kallis
"Kalevipoeg
lauakoormaga"

**Hea Laps
täna abi eest
Soome päevalehe
Kaleva fondi!**

Kristjan Raua, Kalevipoega joonistanud ja maalinud kunstnikest kõige tuntuma kõrval on meie eepose oma lemmikteemaks valinud Oskar Kallis (1892 - 1917). Nagu aasta numbritest näha, oli Oskar Kallise elutee lühike – ainult 25 aastat. 20. sajandi alguse rahvusromantiline laad oli kunstnikule südamelähedane ja tema pastellid kujutavad endast muinasjutu ning tegeliku elu huvitavat segu.

"Kalevipoeg lauakoormaga" pärineb aastast 1914. Pildi-Kalevipoeg on parajasti tulnud läbi Peipsi järve ega näi aimavat-

ki, et kusagil rannakivide taga varitsevad teda sortsid, kes kasutavad ära seda, et kangelase käed on lauakoorma all kinni ja mõõka pole võöl. Aga need, kes eepost lugenud, teavad, et kusagil konutab ka vennike siil, kellele Vanaisa kogemata kombel unustas kasuka andmata. Oma kuldse lauvõitluse-õpetusega "Servitiie, servitiie, kallis Kalevite poega" tegi see terane loomake end kuulsaks ja teenis oma haruldase okasrüü auga ära.

Kui tahad lugu täpsemalt teada saada, siis võid lugeda Eno Raua Kalevipoja-lugude uustrükki, mis ilmus mulle kirjastuse Tiritamm väljaandena.

Lii Haava

20. sajandi Kalevipoeg

Kalevipoeg tahtis ajaga kaasas käia ja otsustas interneti kaudu sõpru leida. Kirjutas lühidalt endast ja talle vastas punapõskne linalakk Linda. Nii nad sõbraks saidki ja nädala pärast olid pulmad. Aga Kalevipojale ei istunud kuidagi see abielus olemine, sest ta ei võinud sokke pörandale visata ja pidi ennast pesema. Ta sokid olid nii suured, et oleksid võinud vabalt vaibana maas olla. Hambaid oli tal 32 ja igapähe vahel vaks.

Kui Kalevipoeg ükskord Pihkvast kodu poole astus, tulid talle kallale Olevipoeg, Sulevipoeg ja Alevipoeg, kes tahtsid laudu ära võtta. Kalevipoeg sülitas Stimoroli suust välja ja kaitses end küll, aga laudad murdusid ning vaenlastel polnud häda midagi. Siis aga pistis kuskilt kuusejuure alt oma nina välja keegi paljas elukas ja hüüdis: "Serviti, serviti, õeke!" Hüüdjaja oli ekslikult arvanud, et Kalevipoeg on naine, sest tollel olid juba sünnist saati juuksed lõikamata. Kalevipoeg solvus ja käratas midagi sellist, millest oleks häbi kirjutada. Ta lõi lapiti lauaga vaenlast ning ikka ja jälle murdusid laudad pooleks. Kogemata läks laud serviti ja Olevipoeg kukkus surnult maha. Nii saigi Kalevite kange mees vaenlastest jagu. Siis tuli kuusejuure alt välja pisike elukas, kes rääkis, et nad peavad seal all mutionu sünnipäeva ja kutsus Kalevipoega ka. Aga kahjuks oli Kalevipoeg kuusega ühekõrgune, nii et vaevalt ta sinna juure alla oleks ära mahtunud.

Kalevipoeg ei olnud kade mees. Ta rebis oma nahktagist tüki ja andis selle loomakesele. Loom tõmbas naha selga, nuhutas natuke ja viskas minema.

"Noh, mis nüüd?" ehmus Kalevipoeg. "Fuih, mis lõhna sa kasutad?" kriiskas elukas. Vana Kalevi noorem poeg vastas ausalt: "Denimit!" Loomale see ei meeldinud, sest see on meeste lõhn, aga tema oli naine. Kalevipoeg võttis mobiili ja helistas keemilisse puhastusse, kus kasukas puhtaks pesti. Vaat niimoodi saigi paljast värisest loomakesest siil.

Aga vahepeal oli õnnetus juhtunud. Nimelt oli ltimees Linda ära varastanud. Kalevipoeg ehitas endale laevauto-lennuki, millega sai sõita maal, meres ja õhus. Sellele pandi nimeks "Linda" ja sõideti maailma otsa. Kui Kalevipoeg oli maailmale tiiru peale teinud ja otsa ei leidnud, käratas: "...!" Ning sõitis koju tagasi.

Sest Kalevipoeg nuttis ja nuttis ja nuttis. Nuttis lõputult, ja nõnda tekkiski Ülemiste järv. Mees kasvas habemesse ja nägi välja nagu Sammalhabe. Mõned inimesed räägivad, et praegugi on õhtuti järvelt kuulda Kalevipoja laulu ja nuttu ning vahel käib ta suure kivi peal ltimeest taga siunamas. (Ma arvan, et see Ülemiste vana ke, kes kõigile jahub, et Tallinn ei saa kunagi valmis, ongi Kalevipoeg.) Mõned aga usuvad, et Kalevipoeg läks põrgusse ja valvab seal allilma väraid.

Kui ta ära pole surnud, siis elab praegu!

Triin Raadla Leevi põhikooli 8. klassist

Kalevipoja ja Sarviku sekeldused Kanaari saartel

Kalevipoega joonistas Urmas Lüüs Haapsalust

Kalevipoeg ja Sarviktaat olid juba pikka aega vihaenus elanud. Siis otsustasid nad ära leppida. Mõtlesid, et sõidavad puhkusele Kanaari saartele. Siis selgus, et kumbki ei oska hispaania keelt. Nad leppisid kokku, et jätavad kõik meelde, mida kuulevad.

Kõigepealt kuulsid nad ühel miitingul: "Ikka meie, ikka meie!" Jätsid selle meelde. Läksid edasi ja kuulsid poistelt: "Hüppame üle aia." Nüüd jätsid nad ka selle meelde. Läksid edasi. Kuulsid, kuidas laps ütles isale: "Viieteistkümnest on vähe, parem juba 25." Jätsid jälle meelde.

Siis tuleb neile politseinik vastu ja küsib: "Kas te varast olete näinud?"

Nad vastavad: "Ikka meie, ikka meie!"

Politseinik küsib: "Kuhu ta läks?"

Sarviktaat vastab rahulikult: "Hüppame üle aia!"

Nüüd sai politseinik vihaseks ja ütles: "Te peate 15 päeva kinni istuma!"

Nüüd vastavad nad koos: "Viieteistkümnest on vähe, parem juba 25."

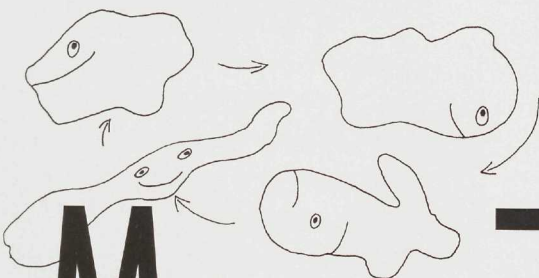
Raul Kuk Kalmetu põhikoolist

Sangarid, silmad siia!

Täiskasvanute väljaanded koostavad sajandi lõppu silmas pidades igasuguseid edetabeleid. **Triibu-Liine ootab aga kõigilt lastelt MEIE AJA KANGELASTE EDETABELIT!**

Sellesse võite märkida nii sportlasi kui poliitikuid, nii näitlejaid kui filmikangelasi – ikka paremusjärjekorras! Igas nimekirjas peaks olema **10 kangelast** – loodetavasti mahub lisaks Raud- ja Ämblikmehele kusagile ära ka va kange Kalevipoeg... Aga Triibu-Liine ei suru kellelegi oma arvamust peale – muidu poleks ju huvitav teie edetabeleid lugeda ja neid omavahel võrrelda. **Kirjutajatele lisaks aule ja kuulsusele ka auhinnad!**

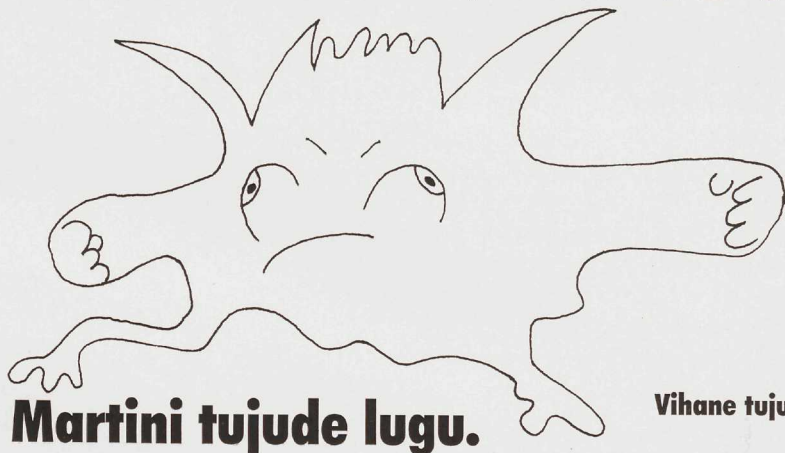
Mõnikord on sul selline tuju, et sa ei taha mitte kedagi näha. Siis lähed kuhugi, kus võiks enda meelest täiesti üksi olla. Aga ükskõik, kuhu ka lähetsid – ikkagi ei saa sa tegelikult päris üksi olla, sest peidusolemise ajal tuletavad end meelde su nähtamatud kaaslased: soovid, tujud ja iseloom. Ja need seltsilised pole mitte ainult nähtamatud, vaid ka pidevalt muutuvad. Nagu pilvedki, mida tuul üle taeva kannab. Näib, nagu oleks tegemist ühe ja sellesama pilvelapsega, aga ometigi ei ole ta kuigi kaua täpselt sama kujuga (ega tujuga). Seda teab igaüks, kes armastab pilvi vaadata.

Meie tujude, soovide ja iseloomaga on samad lood. Kui lapse iseloomal on paha olla, siis on kõik tema sees olevad tujud omavahel tülli läinud ja iseloomad Jonnakas ning Kuri hakkavad teisi lapsi või ka täiskasvanuid kiusama ja neile haiget tegema. Ega laps ise olegi süüdi – ta lihtsalt ei näe tülitsevad tujusid ega oska neid kuidagi lahutada. Kui aga iseloom tunneb end hästi, on seda kohe lapse näost ja liigutustest näha – ta on ise rõõmus ning oskab teisigi rõõmsaks teha. Siis meeldib talle kõigile näidata, kui armsad on talle ta toredad nähtamatud sõbrad – iseloomad, kes kannavad nimesid Rõõmus, Hea ja Sõbralik.

Ega nad nii väga nähtamatud olegi, kui nad ise arvavad. Nende nähtavaks tegemiseks on sulle vaja ühte võlusõna. See on JOONISTAN! Ja muidugi vajad veel mõnda väikest võluasja: pliiatseid, paberit jms.

See on üks väga lihtne võimalus oma sõprade ja ka tülitsete nähtavaks tegemiseks. Piltide abil on sul neid siis võimalik ka omavahel lepitada. Mina joonistasin näiteks ühe lapse jutu järgi tujusid – kui sulle mõni neist Martini tujudest ehk iseloomadest tuttav on, siis värvi ta ära ja vaata, mis järgel on.

TEEME ISELOOMA NÄHTAVAKS!

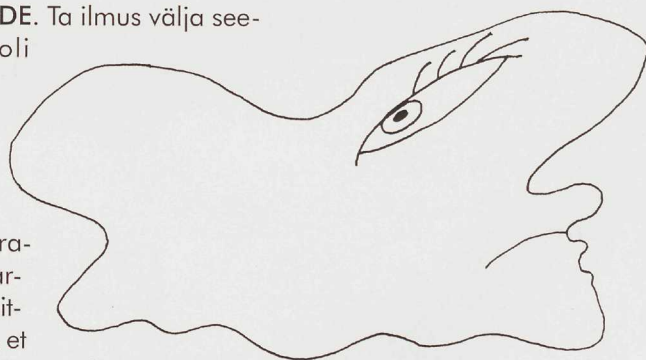

Martini tujude lugu.

Vihane tuju

Martinile ilmus **KADE**. Ta ilmus välja seepärast, et Raigol oli maastikuratas, aga temal polnud. Võib-olla polnukski talle seda eriti vaja, aga kui Raigol, sihukesel nohikul, oli maastikuratas, siis pidi see ka Martinil olema! Kade põrnitises omaette ja mõtles, et miks ta üksinda peab Martini head tuju närima – tulgu ikka **VIHANE** ka. Saab kiiremini jagu!

Vihane aga ei sallinud Kadedat seepärast, et too ei lasknud tal kunagi oma pimedas peiduurkas rahu olla, iga tühja asja pärast hakkas vinguma. Kui aga Vihane oli kord juba välja tulnud, siis andis ta tujude omanikule – Martinile – mõned käsud. Üks oli: "Mine pane talle!" ja teine: "Ütle talle inult!" Ta ei võinud ju tagasi minna enne, kui keegi oli sõna või peksuga haiget saanud!

Kade tuju

Mis edasi juhtus, sellest räägime järgmises numbris.

Inimeste seas öeldakse:
 "Ma võtsin naise"
 ja "Ma läksin mehele!"
 Metsise- ja tedrekanad
 ütleksid kevadel,
 kui pulmapidu peetud:
 "Ma võtsin mehe!".

Teder ja metsis – kaks suurt lindu meie metsis

Isametsised lendavad varem välja valitud soomännikusse õhtul ja tedrekuked oma mänguplatsile hommikul, kui taevakaar hahetab. Nad on ilusad: seljas must saterkuub, mida kaunistavad helepunased kulmukaared ja lehvikuna laiali laotatud sabasuled. Lisaks ahvatlev ja kutsuv laul.

Kanad – hallid ja tagasihoidlikud – lendavad kohale hommikul väheke hiljem. Teevad naak-naak-naak, haagivad mõne laulumehed endale sappa ja kaovad puude-pöösaste vahele. Valitakse mänguplatsi keskelt, seal laulavad kõige ilusamad ja tugevamad küked.

Sama kehtib ka inimeste juures: poisid peol küll valivad, kuid nad on varakult "õnge võetud". Üleslöödud ja lõhnastatud õrnem pool on alati tugevam.

Vahel on valmustavaid poisse miitu ja noor daam ei suuda otsustada, milline on see õige. Tedre- ja metsisekanadel seda muret pole – nad pole monogaamsed, s.o. ühemehepidajad. Üleaisalöömist kui sellist siin ei tunta. Igaüks on väljas iseenda eest, see tähendab soo jätkamise eest.

Kuid vahel juhtub, et naagutades kaovad oma teed tedrekukk ja metsisekana. Siis võib munast kooruda suur, suguvõimetu ja riikas "segavereline", keda kutsutakse tedrekuningaks ja kes tedremängudes põhjustab palju segadust. Kuid mis parata, kuningatel on õigus ka riidu kiskuda ja segadust tekitada!

Lihavõttesaare mõistatused

Lihavõttesaar sai selle uhke nime hollandlasest admiralilt Jacob Roggeveenilt, kelle laev sattus saare lähedusse aastal 1722 just lihavõttepühade ajal. Peopidamisest oli tollal asi kaugel, sest admiral leidis eest ainult vaesust ja viletsust. Saarel ei kasvanud ainsatki puud, kõik metsloomad olid viimseini maha noitud, saarerahvas elas äärmises vaesuses ning oli langenud koguni kannibalismi ehk inimsöömise tasemele... Roggeveen imestas selle üle, et kuigi ookeanis leidis rikkalikult kalu, polnud selle saare elanikel ühtki korralikku paati, laevadest kõnelemata, kuna üldiselt olid Vaikse ookeani saartel elavad rahvad kanged meresõitjad... Saarel, mida pärismaalased kutsusid Rapa Nuiks, olid hollandi meremehed esimesed külalised üle mitmesaja aasta.

Rapa Nui kivipead

Admiral Roggeveen oli hämmastunud, leides saarelt hiiglaslike mõõtmetega kiviskulptuure, mis kujutasid kõrgete põsesarnade ja pikkade ninadega inimpäid. Kuidas said raske ja töömahuka kivitahumisega hakkama pärismaalased, kellel polnud korralikke põllutööriistu? Suurimate kivipeade kõrgus oli 23 meetrit ja need olid tahutud vähemalt 100-tonnistest kivirahnudest.

Lihavõttesaar –
millest selline nimi?
Kas ehk sellel
Vaikses ookeanis asuval
saarekesel peetakse
pidevalt ülestõusmispühi?

Teadlased on kindlaks teinud, et kui esimesed asukad aastal 400 Rapa Nui saarele saabusid, oli see vulkaanilise päritoluga saar kaetud metsadega, kus elas palju erinevaid linnuliike. Saare lõunaosas hakati tegelema banaanide, suhkruroo ja muude taimede kasvatamisega, põhjapoolsed elanikud aga püüdsid toidulauale kalu ja delfiine. Arvatakse, et hiiglaslike kivikujude kaudu (neid tehti paari sajandi jooksul 900) väljendas saarerahvas tänu oma jumalatele. Kujud muutusid aina suuremaks ja uhkemaks ning mõned neist ehiti veel 10-tonniste kivirahnudest mütsidega.

Vaesus hiilis Rapa Nui saarele tasahilju: rahvaarv kasvas ja palmimetsad aina langesid. Kolm-neli sajandit tagasi ei osatud arvatagi, et metsade kadumine mõjutab ka põllumaade viljakust. Nõnda siis leidsidki hollandi meremehed eest rahva, kes tundis suurt puudus nii toidust, küttepuudest kui ehitusmaterjalist. Puid ei jätkunud isegi korraliku veesõiduki ehitamiseks – lähim saar aga asus 2000 km kaugusel.

Õnnetused käivad nimekaupa!

Hollandlased andsid Lihavõttesaarele nime ja saarerahvale hädatarvilikku abi. Kuid 1860. aastatel said saarlased tunda uut nuhtlust: peruulased, kes tegid head äri linnusõnnikuga, vajasisid rohkesti tööjõudu ja leidsid, et kõige lähedam on toime tulla orjatöö kaudu. Rapa Nui saarelt viidi orjusse tuhandeid inimesi, teiste hulgas ka kuningas ja preestrid. Raske orjatöö võttis paari aasta jooksul elu üheksal kümnen dikul saare-elanikest, ja kui lõpuks Tahiti piiskop nõudis inimkaubanduse kaotamist, tabas väheseid ellujäänuid Rapa Nuile tagasi pöördudes rõuge-epideemia 1877. aastal oli Lihavõttesaarel vaid 111 elanikku.

Salapärased puutahvlid

Lihavõttesaarelt on leitud 25 tiheidalt kirjamärkidega kaetud puutahvli, mille sõnumit ei oska keegi lugeda. Rongorongo keeles kirjutatud teateid on püüdnud dešifreerida nii ameerika, saksa kui vene ajaloolased, kuid siiani piirduvad kõik vaid oletustega. Lihavõttesaarel on nüüd 2800 elanikku. Rapa Nui rahvas tunneb üha suuremat huvi oma maa mineviku ja kultuuri vastu. Võib-olla oleksid nende teadmised sel alal palju suuremad, kui keegi oskaks lugeda 140 kirjamärgist koostatud sõnumeid...

KÜSIJA SUU PEALE EI LÖÖDA!

Paljud lugejad on Triibu-Liinel soovitanud korraldada viktoriine ka veidi suurematele lastele. Triibu-Liine palus appi oma Mulgimaa-sõpradelt, kelle koostatud viktoriini pani kirja õpetaja Ene Toomsalu.

1. Millal ilmusid esmakordselt "Eesti rahva ennemuistsed jutud"?

2. Kes oli esimesi valgustuskirjanikke Eestimaa? Ta sündis 1763. a. ja suri 1832. a. Ta saavutas väljapaistvaid tulemusi eesti koolikirjanduse, ajakirjanduse ja keele arendamisel.

3. Kes organiseeris esimese Eesti üldlaulupeo ja millal see toimus?

4. Mis aastal hakkas Viljandimaal ilmuma esimene ajaleht? Kas 1878, 1896 või 1917?

5. Mis on Lydia Koidula sünnipärane nimi?

6. Kelle kuju püstitati Viljandi kesklinna Sakala toimetuse ette alles hiljuti?

7. Kes on see kirjanik, kes sündis Virumaal Jõepere mõisa kingsepa pojana ja on eestlastele väga tähtis inimene, kuna ta on kirjutanud raamatu, mis algab sõnadega: "Laena mulle kannelt, Vanemuine"?

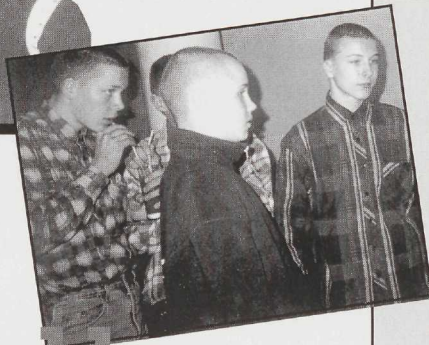
8. Mitmes eesti põhikoolis käib oma koolileht? Kas neid koole on 11, 29 või 44?

9. Mida tähendab sõna "interpreteerima"?

10. Missugusest keelest on tuletatud sõna "utoopia"?

Muide, mõni küsimus on krutsiga! Vastuseid ootame toimetusse enne 5. aprilli! NB!

Parimatele lahendajatele auhinnaks raamatud!

11. Kes on maailma suurim narkar?

12. Mis on maailma suurim aeglus?

13. Kumb on kaugemal, kas Kuu või Ameerika?

14. Kus müüakse Sapaka (Zaporozetsi) tagasilda?

15. Miks jääkarud pingviine ei söö?

Hei, Hea Lapse lugeja!

Selleks, et meie ajakiri Sulle igavaks ei läheks, tahaksime teada, mis Sulle selles meeldib, mis mitte.

Mängime nüüd natuke kooli – Sina oled seekord hinnete paniija. Et selle lehe teisel küljel asetseb vahva reisikiri, siis oleks tore, kui viitsiksid oma hinded kirjutada näiteks postkaardile. Hinded on sellised, nagu koolis ikka – **ühest viieni.**

- Kirjalaps.....
- Lemmikloomandus....
- Imelikud ilmingud.....
- Nukkvõll.....
- Kopraklubi.....
- Koomiks.....
- Järjejutt.....
- Koolimullid.....
- Salmik, salmik.....
- Barbindus.....
- Lego.....
- Ristsõna....
- Pisipõnn.....
- Looduselood....
- Naeru-uss.....
- Viktoriinid.....

Ja kirjuta kindlasti, mida tahaksid meie ajakirjast veel lugeda! Triibu-Liine hakkab kohe kirjutajatele ka auhindu otsima. Aga peamine on ikka see, et saad ise olla osaline ajakirja tegemisel!

Lüüsid
Inglismaal
lüüside juures.

Tere!

Kirjutatan teile selle suve kõige suurematest elamustest reisi Inglismaale. See oli esimene kord, kui ma sõitsin lennukiga. Enne lendu kartsin kohutavalt. Olin televiisorist näinud, kuidas lennukid on alla kukkunud, ja mõtlesin, et äkki kukub meie oma ka. Öösel enne reisi ei jäänud ma kuidagi magama. Lõpuks hakkasin joonistama, see rahustas mind maha ja ma jäin magama. Kui jõudsin lennujaama, siis olin jälle väga ärevil. Lennukisse pääsemine võttis minu meelest kole palju aega. Siis olime äkki taevas. Küll oli tore! Mulle hakkas lendamine väga meeldima.

Londonis meeldisid mulle kõige rohkem Madam Tussaud' vahakujude muuseum ja Rahvusgalerii. Rahvusgaleriisse sissepääs oli tasuta ja

seal oli tohutu arv saale, igas seintel väga palju suurte kunstnike maale. Käisime ja vaatasime, lõpuks ei teadnud enam, kus oleme olnud ja kus mitte. Nägin ka oma lemmikkunstniku Monet' maale. Ma käin kunstikoolis ja tahaksin ka nii hästi joonistada osata.

Madam Tussaud' vahakujude muuseumi ees oli tohutu pikk järjekord ja kui me lõpuks sisse saime, oli seal väga palju inimesi. Vahakujud olid nii inimeste sarnased, et mõnikord oli raske vahet teha, kes on kuju, kes inimene. Kõige põnevam oli hirmude toas. Seal sai näha erinevaid hukkamisviise: poomist, giljotiini, põletamist... Kõige huvitavam oli taksosõit läbi Londoni ajaloo. Kõik pandi istuma taksodesse – nagu karussellipinkidele – ja need sõitsid läbi tubade. Kõik vahakujud liikusid nagu päriselt. Kahjuks ei saanud seal nii kaua vaadata, kui oleksin tahtnud.

Nüüd ma jutustan, kuidas ma oma sugulastel külas käisin. Minu perekonnanimi on Lüüs. Inglismaal nägin esimest korda lüüse. Seal olid väga popid kinnised paadid, millega sõideti mööda Inglismaad ringi ja selleks, et ühest jõest või järvest teise saada, oli kaevatud palju kanaleid ning nendel kanalitel olidki lüüsid, mis aitasid paate mägedest üles ja alla. Paat sõitis lüüsi, mis oli natuke suurem kui paat. Siis lasti sinna vett juurde, kuni veetase tõusis järgmise lüüsi veetasemega ühekõrguseks. Lüüsivärav avati ning paat sõitis järgmisse lüüsi, kus kõik kordus. Kui paat sõitis alla, siis lasti vett vähemaks. Sellel kanalil, kus meie käisime, oli paarkümmend lüüsi reas.

Käisime veel paljudes toredates paikades, kuid kõige rohkem jäid meelde need.

Pajatan natuke ka oma eelmise suve bussireisist Viini. Sel ajal olid seal suured vihmad ja üleujutused, kuid neid me ei näinudki. Selle eest sattus meie buss Poolas avariisse. Kell oli 5 hommikul ja me kõik magasime. Mina magasin istmete vahelkäigus põrandal. Tundsin kõva mütsu, ärkasin selle peale üles. Alguses vahtisime kõik uniste nägudega üksteisele otsa: mis juhtus. Bussi esiklaas oli katki, uks vildakil. Siis tuli välja, et üks traktor oli meie bussile külje pealt sisse sõitnud. Traktoril oli

järeilhaagise peal mees ja lehm. Mehega ei juhtunud midagi, aga lehm sai surma. Meie buss aga oli nii katki, et sellega ei saanud edasi sõitma. Pidime istuma parkimisplatsil ja ootama, mis edasi saab. See oli õudne: ainult istu ja oota paljal asfaldil, kusagil ei olnud kõrvetava päikese eest varju. Õhtul saabus uus buss ja me sõitsime edasi. Austria pealinn Viin oli imeilus. Meenuvad Austria keisrite lossid, võimas Stefansdom, Palmimaja džungel, Liblikamaja, kus liblikad vabalt lendasid, suur loodusloomuuseum, kus oli lugematul arvul topiseid. Meenub, kuidas bussijuht sõitis Viini metsadest mööda käänulist teed alla Straussi valssi "tantsides". Ta keeras rooli valsitaktis ja buss sõitsus mõnusalts. Suure elamuse jättis meile ka Seegrotte – vana kipsikaevandus, kus nüüd on maa-alune järv, millel me käisime paadiga sõitmas.

Mälestusi on veel palju, kõigest ei jõua kirjutada. Loodan, et lõpetan ka sellel aastal klassi 4 ja 5-ga ning saan preemiaks huvitava välisreisi.

Urmas Lüüs (11) Haapsalust

Palmi pildil näeb igauks. Aga ainult meisterdetektiivid ja teravsilmad leiavad fotolt üles ka Urmase, kes on puudest pisut pisem... Selline on Viini palmimaja džungel.

KASSIPOJAD KÖÖGIS

KORD KUKKUSID KASSIPOJAD KAMINAST KÖÖKI, KUNA KÄISID KATUSEL KOLAMAS. KOKK, KEDA KUTSUTI KOOGIKS, KÜPSETAS KÖÖGIS KOOKI. KASSIPOJAD KUKKUSID KAMINAST KOOGITAIGNA KESKELE. KOKK KUKKUS KOH-KUMUSEST KOKKU.

KÄRA KUULIS KÖÖGIKASS, KES KOHALE KIIRUSTAS. KÖÖGIKASS KORJAS KOKKU KASSIPOJAD, KES KÖÖGITAIGNASSE KUKKUSID. KÕIK KOOS KERGITASID KASSID KOKA KÖÖGI-PÕRANDAT KÕRGEMALE. KOHE KARGAS KOKK KOOGITAIGNAT KAEMA. KOKK KANDIS KOOGITAIGNA KÜPSETUSAHJU. KUI KOOK KÕRVAKS KÜPSES, KANDIS KOKK KOOGI KÖÖGILAUALE. KASSID KUGISTASID KOOGI KÕHTU.

■ KAHEKESI KOOS KIRJUTASID KHEA KA KENEKEN KIKS...

OI, VABANDUST, ARVUTI HAKKAS K-K-KOKUTAMA! LOO KIRJUTASID HOOPIS THEA JA ENEKEN VIKS TALLINNAST!

KUIDAS TEKKIS

Õ

-TÄHT

ELAS KORD ÜKS KRIIPS. TA OLI VÄGA ÜLEANNETU JA JONNAKAS. KUI TALLE VANEMATE ÕPETUSED EI MEELDINUD, HAKKAS TA VÄÄNLEMA.

ÜHEL HOMMIKUL, KUI KRIIPS EI TAHTNUD KOOLI MINNA, KÄÄNAS TA ENDA RÕNGAKS. EMA IMESTAS: "OO, MIDA SA OLED ENDAGA TEINUD!"

NII SAIGI KRIIPSUST RÕNGAS JA RÕNGAST Õ-TÄHT.

KARL REI PAIDE
ÜHISGÜMNAASIUMIST

SIGRID KREEK 6A RAKVEREST

SIRI

Leelo Tungal

Ja Peetril oli õigus: alevikus, kus muidu harva midagi juhtus, hakkas korraga toimuma imeilikke asju. Järgmisel koidikul leiti Keskväljaku kuuse otsast kaks meest, kes rippusid seal kummalisel kombel nii, nagu tavaliselt ehteid jõulupuule riputatakse. Mõlemad olid kuuseokstele kinnitatud erakordselt tugevast materjalist niidikeste abil, nii et eemalt paistsid nad lausa päkapikkudena... Aga põialpoisid polnud mehed kohe kindlasti mitte, sest nad püüdsid tööleruttavate inimeste tähelepanu köita hädise vingumisega: "Aa-appi! Aidake! Me enam ei tee!" Kuidas onud puu otsa sattusid ja mida nad lubasid mitte teha, seda ei saanud teada ei vabatahtlikud tuletõrjujad, kes pika redeli abil mehikesed alla tõid, ega ka närviarstid, kelle hoole alla päästetud anti. Teine veider lugu juhtus kõigi raadiotega: igal täistunnil, kui ilmateated lõppesid, kõlas kõigist raadioaparaatidest imelikke klaasiseid helisid, millele järgnes heleda lapsehäälga hüütud teade: "Ärge kartke, inimesed! Ma ei tulnud teid karistama, vaid aitama! Inimesed, olge rahulikud! Varsiti on kunstinid kahjutuks tehtud!"

"Tallinna raadiomajas on vist mingi kuuldemängu lint korduma hakanud!" arvasid raadiokuulajad. "Või on mingi huligaanist laps raadiojama sisse murdnud..."

"Neid lapsreportereid on ju nüüd kõik kohad täis," porises Hele isa kõõgis kohvi juues. "Kui m i n a laps olin, siis..."

"Tean, tean," muigas Hele, "kui sina laps olid, siis istusid kodus, hoidsid pissupoti sangast kinni ja laulsid rahvalaule või kogusid vanapaberit..."

Isa heitis Helele pahu-
ra pilgu ning lausus tusa-
selt: "Tegin mis tegin,
aga sellist asja minu
lapsepõlves küll ei ol-
nud, et lapsed jooksid
öö otsa ringi ja käisid
veel takkapihta üks-
teise juures ööbimas..."

"Tasa!" manitses teda ema. "See Siiri paistab kena vaikne tüdruk olema. Ja paljugi, mis tal kodus võib juhtunud olla – on ju igasuguseid perekondi, joodikuid ja narkomaane ja... Ega's kõik ole sellised head isad nagu sina!"

Isa kehtas õlgu, kuid oli näha, et kiitus tegi ta tuju märgatavalt paremaks.

"Eks ta ole," torises ta juba vaiksema häälega, "kuulen mina öösel koridoris krabinat, teen ukse lahti – ja seal seisab plikatirts, õhuke vihmamantel seljas... Küsin, et kas sa tulid Hele juurde, ja tema noogutab. Aga sinust, Hele, oli see ikka väga kerglane – kutsud võõra plika öömajale, ise ei tea teise nimegi! Äkki on teisel vargakombed küljes – minu meelest rääkis ta hommikul mobiiltelefoniga, aga kust ta selle sai? Mobla pole vaese inimese riist!"

"Mis te nüüd vaidlete!" manitses ema. "Sa, Hele, jääd ju kooli hiljaks!"

"Siri, tee ruttu!" hüüdis Hele. "Sa tahtsid ju koos minuga kooli tulla?"

See tüdruk, kes nüüd kõõgiuksele ilmus, ei sarnanenud põrmugi hõbemantlis olevusele, kes öösel Peetri kodus korda majja löi. Peretütre punast pusa ja teksapükse kandev Siri paistis tavalise kleenukese koolitüdrukuna. Ainult imelikult suured silmad muutsid ta kahvatu näo veidi

kummaliseks.

"Vaene laps, sul pole ju isegi riideid!" ohkas Hele ema.

"Ära muretse," naeratas Siri, "mul pole lihtsalt olnud aega sihukeste asjadega tegelda! Pole midagi, küll kõik saab varsti korda!" asetas ta lohutava käe Hele ema õlale. "Panen pärast multiplikaatori tööle, siis on mul riideid maa ja ilm! Sirifon on mul alles, nii et oma planeediga saan igal ajal ühendust võtta."

Ema ei osanud sellise, tema meelest segase jutu peale kosta ei a-d ega i-d.

"Viis minutit puudub kaheksast!" hüüatas Hele. "Kaome kähku, muidu jääme võimsalt hiljaks!"

Ema vaatas aknal kooli poole kihutavatele Helele ja Sirile järele ning lausus kaastundlikult: "Vaene laps, närvid teisel ikka päris segi!"

"Jah, ei tea, millega need lastekaitsjad tegelevad!" kiitis isa kaasa. "Eks seda plikat ole vist nii palju kodus pekstud, et ta on peast segi läinud. Peab teine ennast vist mingiks tulnukaks..."

...

Koolimaja poole tormates mõtles Hele sellest, kuidas nii Laura kui Peeter jahmuvad, kui kuulevad ja

näevad, et tal on tulnukast sõbratar. Sa jeerum, milline vedamine see küll oli, et Siri öösel just nende maja juurde juhtus!

"Paistab, et paar minutit jääme ikka hiljaks!" teatas ta jooksu pealt kella vaadates Sirile.

"Miks?" ajas Siri oma suured silmad veelgi suuremaks, haaras sõbratari koos koolikotiga käigu pealt kaenla alla ning lausa lendas koolimaja poole. Ent kui Hele jalad koolimaja nurga taha jõudes jälle kõnniteed puudutasid, astus talle vastu väike, kuid jändrik poiss: "Anna viis krooni, plika, muidu võtan musi!"

"Mi-is?" ei saanud Hele aru. "Mine ära, Mardo, me jääme kooli hiljaks!"

"Olgu, ma saan ise ka raha kätte – anna oma kott siia!" kamandas poiss.

"Kas sa ei saanud aru: meil pole aega!" lausus Siri vaikselt.

"Uus tibu?" küsis Mardo. "Kannata, küll sinu aeg ka kätte jõuab!"

Poiss haaras pahaaimamatult Hele õlal rippuva koti järele, kuid Siri seisis talle ette, krabas poisil sõna otseses mõttes kraest kinni ning lenutas õhku.

**"Suur hädaoht!"
naeris Hele.**

**"Targakssaamise
oht valitseb selle maja
igas nurgas."**

Oli see vast õhulend! Viuu-uu! läbi märtsihommikuse jaheda õhu, ning vops! – otse koolihoovil seisva hiigel-lumememme pähe. Seda enneolematute mõõtmetega lumekuju olid algklasside lapsed meisterdanud mitu päeva – ja asja eest!

"Oi, palun vabandust!" hüüdis Siri, ja, nähes Hele hämmastust, selgitas, "Sihuke harkjalg võib teisele päris peapõrutuse põhjustada!"

Hele puhkes naerma – miski-

pärast tundus talle, et lumememm raputas pead ning sosistas: "Oh, pole häda midagi!"

Mardo oli äkilisest õhulennust nii vapustatud, et ei saanud sõnagi suust. Hetke pärast toibus ta siiski ning karjus end lumememme otsast alla libistades: "Oota sa, loll eit, küll ma su näo meelde jätan!"

"Mna sinu oma juba jätsin," muigas Siri.

Tüdrukud jõudsid riidehoidu just sel hetkel, kui koolikell oma luust ja lihast läbi löikava hädakisa kuuldavale tõi.

"Mis see oli?" jahmus Siri. "Häire? Kas kuskil varitseb hädaoht?"

"Suur hädaoht!" naeris Hele. "Targakssaamise oht valitseb selle maja igas nurgas. Ja seda sireeni kutsutakse meie koolis "kellahelinaks", et sa teaksid!"

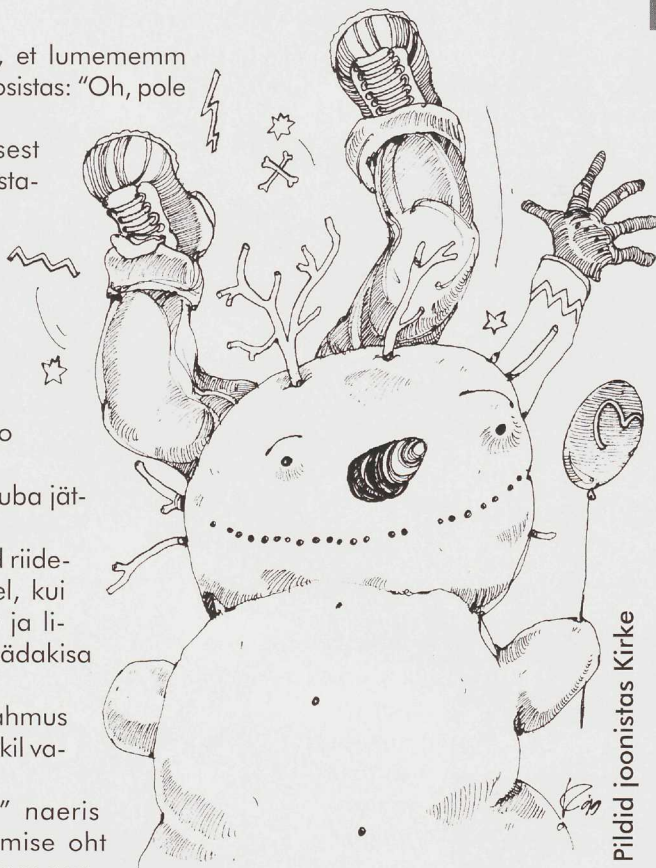
"Väga luuleline nimi!" arvas Siri. "Poleks arvanudki, et elu Maal on nii poeetiline!"

Treppi mööda teisele korrusele kiirustades tuli Helele äkki meelde see, et Siril polnud ju ainsatki koolivahendit kaasas! Oma vana ranitsa ja paar kaustikut oleks ta ometi võinud uue sõbratari jaoks kaasa võtta!

"Sa vist ikka ei saa täna veel kooli tulla!" jäi Hele oma klassi ukse ette seisma. "Tuleb pahandus, et sul pole ei õpikuid ega vihikuid kaasas..."

"Aga mul on ju multiplikaator!" vastas Siri olgu kehitades. "Luba mulle korraks oma koolikotti... Nii... Kohe saab kõik korda..."

Ta võttis taskust kummalise riistapuu, lähendas selle Hele koolikotile ning näppis oma masinavärgi nuppe. Korruga hakkas õhk riistapuu ümber lainetama ning muutus kuidagi tumedamaks ja paksemaks. Ja ühtäkki oli õhulainetusest saanud punase-mustaruuduline koolikott – täpselt selline nagu Hele oma. Hele avas klõpsutades kotilukud – mis sa kostad, koti sisugi oli täpselt selline kui tema ranitsas! Isegi amööbikuline plekk matemaatika õpiku jõu-

Pildid joonistas Kirke

paberist kattel oli olemas! Tegu oli vapustav, kuid ega Helele tõtt-õelda selline kaksikuvarustus meeldinud.

"See pole üldse lahe, kui meil on sinuga täpselt sarnased asjad," pahutas ta.

"Sulle ei meeldi?" küsis Siri.

"Ei meeldi jah, aga õps juba tuleb – lähme parem klassi, eks pärast paistab, mis saab!" tõmbas Hele sõbratari klassiuksest sisse. Ent kui ta järgmise pilgu Siri kotile heitis, oli see juba ühtlaselt sinivalgetriibuline.

"Tere, Laura, see on Siri, ta on tulnukas," vuristas Hele pinginaabri kõrvale istudes ühe hingetõmbega. Laura ei jõudnud iitsatadagi, kui õpetaja Löölemb hoogsalt sisse astudes klassipäeviku õpetajalauale viskas ning hüüdis: "Tere hommikust! Istuge, palun, tänaseks oli meil..."

Ta heitis pilgu klassi poole ning märkas Sirit, kes, triibuline kott õlal, kohmetult pinkide vahel seisis.

"Ja kes sina meil siis oled?" Löölemb kissitas tüdrukut uurides silmi ning sõnas pahaselt: "Imelik tüdruk – nagu taevast kukkunud... Ja pealegi ilmselt suu peale kukkunud!"

Nukkvöll

↑ Kokakuningas oma täies hiilguses.

↘ Coke Kingi sadulalgi on kokapudeli kuju, peekri-kujulistest sumbuti-otstest valguv "jook" on aga hoopis plast-massist.

↑ Coke King pole mitte ainult koca-kola värvides Maantee-kuningas, vaid hoopis spetsiaalselt selle ratta jaoks käsitööna tehtud juppidest custom.

Nüüd teeme juttu kahest väga omapärasest mootorrattast. Esimene neist kuulub Lõuna Carolinas, Head Islandil elavale Skip Hoaglandile. Skip, kes tegeleb reklaamide ja raamatute väljaandmisega, ei ehitanud oma Harley'd selleks, et reklaamida koka-kolat – ta tunnistas hoopis, et on sündinud selle mõnusa joogi kodulinnas Atlantas ja omab ka Coca-Cola firma aktsiaid. Ent kui mees firmalt oma projektile toetust üritas saada, siis see tal ei õnnestunud. Ratta tegelik nimi Road King (Maantee kuningas) muudeti ideega paremini sobivaks Coke Kingiks ning kõik väikesed detailid tehti koka-kola korkide, purkide ja pudelite kujulised. Kõigi muudatuste tegemiseks kulus üle tuhande töötundi. Coke King on ehitatud ainult näitustel osalemiseks ning siiani on ta seal saanud vaid esikohti.

Teine mootorratas, millest tahaksin rääkida, kannab nime Harley Wood ning kuulub Kentuckys elavale Smitty-nimelisele mehele, kes on ameti poolest puusepp. Kui sedasorti mees otsustab oma seitsme aasta vaba aja kulutada tsikli ehitamisele, võib arvata, et tulemus on üpris originaalne. Bensiinipaak, porilaud ja veel mitmed detailid on kaetud puukoorega, mis on toorest peast vastavakujuliseks painutatud, seejärel kuivatatud ning lõpuks epoksiidliimi ja kruvidega ratta külge kinnitatud. Raam on kaetud seest õõnsate puokstega, sadulat ja kumme kaunistab aga liimi ja saepuru segu. Uudishimulikumat tahaksid kindlasti teada, milline Harley Davidsoni mootor peidab end puust katte all ja kuidas see mootor seal üldse õhku saab. Lõpuks avaldab Smitty ka selle saladuse: selgub, et sees-pool olev "puust" mootor on lihtsalt silmapete – selle taga olev puust võrk peidab 1-silindrilist Tecumseh' mootorit.

Märt Lauks

HULLUMEELSED MOTOORRATTAD

→ Harley Woodi nimelise "puutsikli" bensiinipaagi keskel olevas "oksa-augus" on linnupesa.

↓ Kiviaja Harley Davidson külgyaates.

↗ Paljud detailid on pudelikorgi-kujulised.

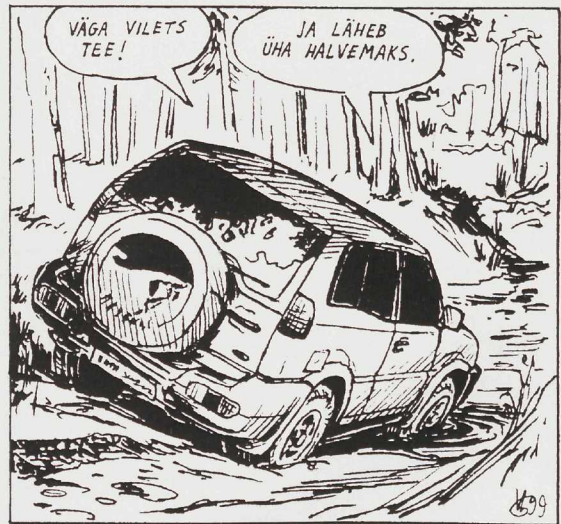

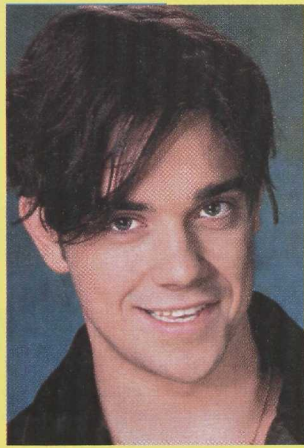
HARLEY WOOD

Võõrad mõtted

VEIKO LIIS © 1998

Leia täherägastikust üles
3 "Spice Girls'i" laulu.

TIGBWSL
ILOAAOO
EIOBNMS
BEDUNAT
IYBKAMH
CHYABAI
YLEREBG

1. Millises filmis
pole mänginud
Leonardo DiCaprio?

- a) "Critters 3"
- b) "Godzilla"
- c) "Romeo ja Julia"

2. Kellena töötab
Emma (Baby Spice)
ema?

- a) baleriinina
- b) lauluõpetajana
- c) võitluskunsti õpetajana

3. Mis oli "Titanicus"
Kate Winsleti poolt
mängitud kangelanna nimi?

- a) Isabel
- b) Marianne
- c) Rose

4. Millise "Five" liikme
nimi tähendab eesti
keeles "rikas"?

- a) Sean
- b) Rich
- c) Abs

5. Millise bändi moodus-
tavad Lance, Justin,
JC, Joey ja Chris?

- a) N'Sync
- b) Backstreet Boys
- c) Hanson

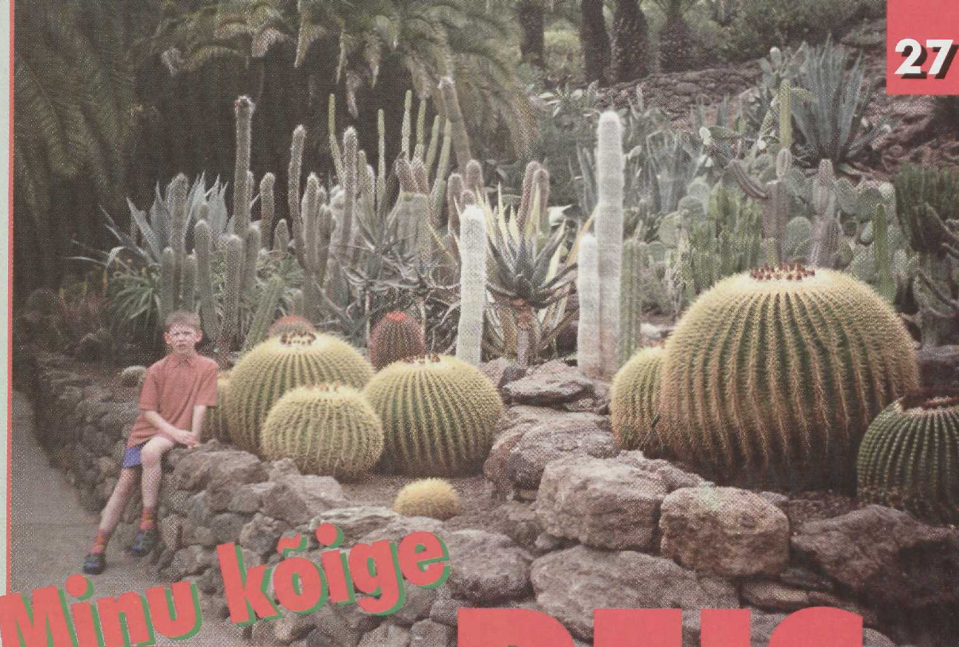
POP- VIKTORIIN

↑
Kelle
autoportree
on pildil

Eelmise aasta kevadisel koolivaheajal käisin suurtega Kanaari saartel. Kartsin lennukisõitu, aga tegelikult oli see päris tore. Lapsed kutsuti piloodiruumi vaatama. Hirmu ja igavuse peletamiseks anti meile mängu – nii möödus viietunnine sõit kiiresti. Kui kohale jõudsim, oli soojust 39 °C! Kui hotelli jõudsim, siis nägin kohe suurt basseini meie hotelli õues. See oli tohutu rõõm! Kõik hommikud algasid ujumisega. Meri oli meie "kodust" ainult 200 - 300 meetri kaugusel. Ka seal käisime. Küll oli alles rahvast! Võtsime osa paljudest ekskursioonidest. Kuumaga olid need üritused päris väsitavad. Eriti üllatav oli üks sõit mägedesse. Giid ütles, et vaadake mägede nõlvu – kui näete valget võrest, siis selle taga elavad inimesed. Musta võre taga elavad aga loomad.

Mäed koosnevad hangunud laavast. See on hästi pehme kivim. Kohalikud elanikud saavad mäenõlvu sisse tube uuristada. Ühes sellises toas me ka käisime. Selles ruumis olid kõik mugavused alates veevärgist kuni televiisorini välja. Kitsas ja järsk rada

Minu kõige
pikem

REIS

viis selle kodu juurde. All orus seisis aga kaks autot – ühega viis ema lapsi kooli, teisega käis pereisa töö! Veidi eemal oli mäenõlvu sisse uuristatud kirik ja restoran. Sellist asja Eestimaal ei näe! Öhtu lõppes tantsu ja tralliga

mägirestoranis. Linnades olid muidugi uhked majad ja hotellid, nagu lõunamaades ikka. Praegu kehva lõrtsise ilmaga tulevad ikka need soojad päevad meelde.

Andres Kalm Elvast

R E I S I L E

KLASSIGA:

BUSSIGA RIIGA 595.- EEK /õpilane

2-päevase reisi hinnas * sisaldub:

Tallinn-Riia-Tallinn mugavustega bussis, linnaekskursioon Riias, majutus hotellis, hommikusöök. Kaks rühma täiskasvanud saatjat tasuta.

Lisatasu eest: Automuuseumi ja/või Vabaõhumuuseumi külastus 'a 15.- EEK.

BUSSIGA ST. PETERBURGI alates 695.- EEK /õpilane

3-päevase reisi hinnas* sisaldub:

Tallinn - St. Peterburg-Tallinn mugavustega bussis, majutus hotellis, hommikusöök, linnaekskursioon. Kaks rühma täiskasvanud saatjat tasuta.

Lisatasu eest: viisa ja kindlustuse vormistamine, ekskursioon Narvas Hermanni kindluses (30.- EEK õpilane); St. Peterburgi Etnograafiamuuseumi (15.- EEK õpilane) ja Vahakujude muuseumi (30.- EEK õpilane) külastus.

VANEMATEGA:

3-p. LENNUPAKETT LONDONISSE 1 LAPS* + 1 TÄISKASVANU alates 8115.- EEK

3-päevase reisi hinnas sisaldub:
lennupiletid, 2 öö hotellimajutus,
hommikusöögid, lennujaamamaksud.
Lisatasu eest kindlustus.

3-p. LENNUPAKETT AMSTERDAMI 1 LAPS* + 1 TÄISKASVANU alates 6753.- EEK

3-päevase reisi hinnas sisaldub:
lennupiletid, 2 öö hotellimajutus,
hommikusöögid, lennujaamamaksud.
Lisatasu eest: kindlustus, viisa.

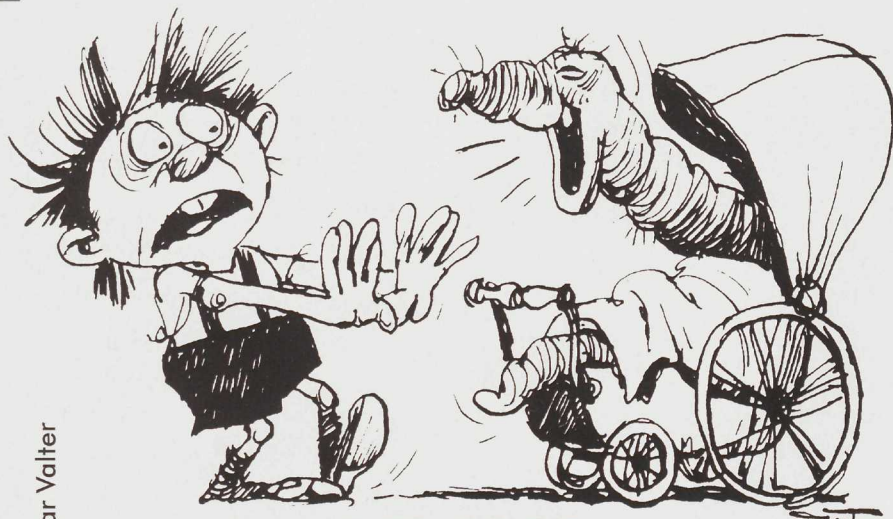
* laps, vanuses kuni 12 ca.
Vanemad lapsed maksavad
täiskasvanu lennuhinna.

* hind minimaalselt 25 õpilase korral, arvestatud väljumisega Tallinnast, muudatused vastavalt soovile.

**ESTONIAN
HOLIDAYS**

Tel. 6412 501 Fax 6412 500
E-mail: holidays@holidays.ee
Lennu-, laeva- ja rongipiletid. Hotellid, viisad, reisikindlustused. Puhkereiside lai valik!

Edgar Valter

NAERU-USS

"Juku, kuidas sulle eilne teatrietendus meeldis?"

"Esimesel vaatusel polnud viga, aga teist ma ei vaadanud..."

"Miks siis?"

"Lugesin kavalehelt, et teise vaatuse tegevus toimub kolme aasta pärast – aga mina ei saa nii pikalt koolist puududa!"

Piletikontroll uurib bussis härrasmehe sõidupiletit ning teatab siis: "Kulge, härra, see on ju lapsepilet!"

"Seda ma arvasin," pahandab mees. "Need meie linna bussid sõidavad nii pikkamisi, et piletidki aeguvad!"

"Ema, kas sa tead, mis oli eelmise peatuse nimi?" küsib Juku rongis.

"Ei mina jõua kõigi peatuste nimed lugeda!" arvab ema. "Milleks sul on seda vaja teada?"

"Niisama... Ma mõtlesin lihtsalt, et sind huvitab selle peatuse nimi, kus mu väike õde maha läks..."

"Õpetaja, teil on väga ilusad hambad!" teatab Juku uuele klassijuhatajale.

"Kas tõesti?" küsib õpetaja punastades. "Tegelikult pärisin ma need oma emalt."

"Kas tõesti?" imestab Juku. "Küll on tore, et nad paistavad teile päris parajad olema!"

"Juku, kas sa Tammsaaret oled lugenud?"

"Ei mäleta täpselt... Aga kes selle üldse kirjutas?"

Uksekell heliseb. Kui Juku ukse avab, näeb ta koridoris seismas politseiniku.

"Väikemees, kas su isa on kodus?"

küsim korralvur.

"Ei ole!"

"Aga ema?"

"Ei ole!"

"Aga vanaema või vanaisa või vanem vend?"

"Ei, ei ole – kõik jõudsid voodi alla peitu pugeda!"

Mis on ühist ploomil ja pedagoogil? Mõlemal on süda kivist.

Mis on ühist hiirel ja printeril? Mõlemad kuuluvad arvuti juurde.

Juku tuli suusavõistluselt ja teatas: "Mul oli täiesti vale suusamäärel!" "Mitmendaks sa siis jäid?" küsis ema.

"Kaheksandaks!"

"Ja kui palju oli osavõtjaid?"

"Kuus!"

Ema raputas pead: "No kuidas oli võimalik kaheksandaks jääda, kui võistlustest võttis osa ainult kuus last?"

"Ma ju ütlesin sulle: jäin sellepärast kaheksandaks, et mul oli täiesti vale suusamäärel!"

Õpetaja küsib klassis, missuguseid loomi lapsed kodus peavad. Kõik tõstavad käed püsti, ainult Juku istub, nina norgus.

"Juku, kas sinul pole ühtki lemmiklooma?" küsib õpetaja.

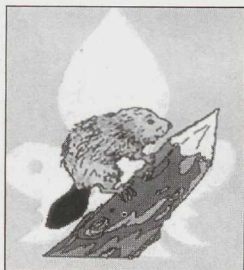
"Ei – minu ema ei luba ühelgi kassi isegi üle ukseläve astuda!" teatab Juku.

"Aga isa?"

Juku jääb mõtlema: "Isa? Ei, isal lubab mu ema ikka päris tihti üle ukseläve astuda..."

Pildi joonistas Thomas Scheileke

KOPRAKLUBI KIRJAVEERUD

**Nüüd on juba
kätte jõudnud paastukuu.
Aeg ruttab!**

**Kevad pole enam mägede taga –
tuultes on juba tunda
tema kerget hõngu!
Tänavu algab ta PENDIPÄEVAL
21. märtsil kell 3.46,
kui me alles magame.
Skauudid-gaidid kipuvad
loodusesse kevadet vaatama ja
küllap ulatub looduse kutse
kopraklubilastegi hinge.**

Täna kõiki, kelle kirjad töid toimetusse vastuseid Hea Lapse jaanuarinumbris antud ülesannetele! Nii on nüüd kujunenud, et kirjade liikumine tingib ka vastuste andmise mitte eelmises, vaid üle-eelmises numbris antud küsimustele.

Esimene ülesanne oli ära tunda, kellele kuuluvad pildil toodud jäljed. Kõigi üksmeelne vastus oli: 1. karu; 2. rebane; 3. hunt. Vaid Andres Ainson tabas ära, et jäljed nr. 2 on jättnud maha hoopis ilves. Jäljed nr. 3 olid kahesugused ja vasakpoolsed kuulusid tõesti hundile, aga jäljed joonest paremal pool oli teinud inimese sõber ja jahikaaslane koer või ka rebane. Õige vastus oli siis vastavalt järjekorrale: KARU, ILVES, KOER VÕI REBANE. Koera ja rebase jäljed lumustril on äravahetamiseni sarnased. Lähemal uurimisel võib neid eristada vaid päka mustri järgi, aga see nõuab harjutamist.

Küsimus nr. 2 kõlas: kas noored kotkad on skautliku liikumise osa? Selle üle on viimasel ajal ja ka varem vaieldud, meie vastajad aga ütlevad kui ühest suust: JAH, ON!

Seni, kuni asi puudutab Eestimaad, kus noorteorganisatsiooni märgil on ülemaailmset skaudiliikumist kujutav liilia, tuleb nad liikuda skaudiliikumise hulka. Põhjamaades

Noorte kotkaste märk, mütsi paremal küljel meelekohal.
Tormirühma aas, staabi liikmete tunnusmärkidega.
Kaelarätik, noortel kotkastel rühma (lipu) värv, staabi liikmeil tumesinine ja erivärvi triipudega.

Pealikute tunnusmärgid.
Organisatsiooni märk (riidest) ühes õmmeldud maleva ja malevkonna nimedega.
Järkude märgid – riidest kuenuksed täpid.
Kaelarätiku rõngas, salkade eraldustunnus (siin II salk).
Vöö pannaal.

Rahvuskirjaline vöö, kahe rippuva otsaga vasakul küljel.

Erialade märgid (riidest).

**Noorkotka
vorm,
nagu seda
nägi ette
põhimäärustik
aastal 1935.**

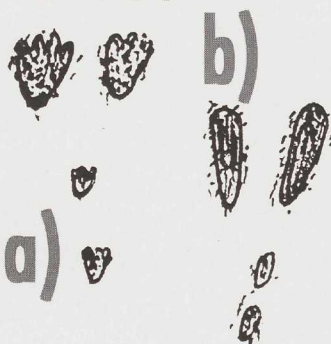
tugutseb veel teinegi organisatsioon, Unga Önnar, mis eesti keeles tähendab ka noori kotkaid. Kuid see on sotsiaaldemokraatide noorteorganisatsioon, millel pole skaudiliikumise mingit pistmist. Ei skauudid ega ka noorkotkad pole seotud mingi poliitilise rühmitusega ning kuna nende põhimõtted on sarnased, erineb vaid meetod, siis tuleb Eestimaa noorkotkad lugeda skaudiliikumise osaks.

Kolmanda ülesandena pidid Kopraklubi lugejad vormirõivastuse järgi ära arvama, kes pildil on skauudid ja kes noorkotkad. Siin läksid vastajate arvamused lahku. Õige vastus on: ülemisel vasakpoolsel pildil on noorkotkad ja alumisel parempoolsel skauudid. Milles on siis erinevus? Põhiliselt särgis ja peakattes, mida skautidel pildil küll peas ei ole.

Parimad vastajad olid seekord **Riinu** ja **Raigis Urban** Lääne-Virumaalt, **Kaidi Karrik** Ida-Virumaalt ja **Andres Ainson** Tallinnast.

UUED ÜLESANDED

1. Jätkame jälgede uurimist. Kellele kuuluvad juuresoleval joonisel kujutatud jäljed?

2. Kuidas aitab kevadtalvisel ajal lumi ilmakaari määrata?

Tahaksin vastata ka **Käbi Stolovitsi** kirjale, mille autor on kirja pannud oma unistuste-ettepaneku HEALE LAPSELE kirjutajatele suvelaagri korraldamiseks. Ehk ühined kopraklubilastega, kes juba valmistuvad suvises Kopraklubi laagrist Viljandi maal osa võtma? Selleks tuleb vaid osa võtta Kopraklubi ülesannete lahendamisest. Meil on juba kokkulepe skautidga, et nad tulevad meie laagrisse skauditarkusi õpetama.

Skaudivorm 1935. a.

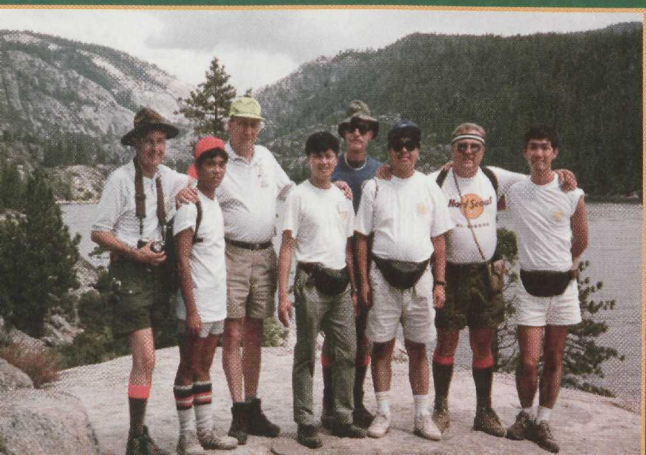
EESTIMAA SKAUTLIKUD ORGANISATSIOONID

Skaudiliikumise algaastail, kui esimesed skaudirühmad Londoni vaesemate linnaosade poistest moodustisid, ühinesid nendega ka vähesed tütarlapsed, kes nimetasid end "girlscoutideks". Skaudiliikumise looja Sir P. Baden-Powell'i õde, miss Agnes Baden-Powell hakas seepeale organiseerima tütarlaste rühmi, nimetades neid "girl-guide'ide" rühmadeks, mis on võetud Inglise India rügementide nimest. Indias võidelnud inglise sõdureid nimetati "guides" (giid, juht) ja nad pidid olema alati valmis astuma võitlusse, oskama võidelda nii jala kui ratsa ja kõigega toime tulema. 1912 - 1913 kandus gaidlus ka teistesse Euroopa maadesse ja jõudis Eestisse koos skautlusega. Alates 1920. a. loodi meil laialipillutud gaidiüksustest juba malevaid, mida koondas ühisesse liikumisse Eesti Gaidide Maleva. Nagu skautluski, likvideeriti Eesti Gaidide Maleva 1940. a. Nõukogude okupatsiooni alguses.

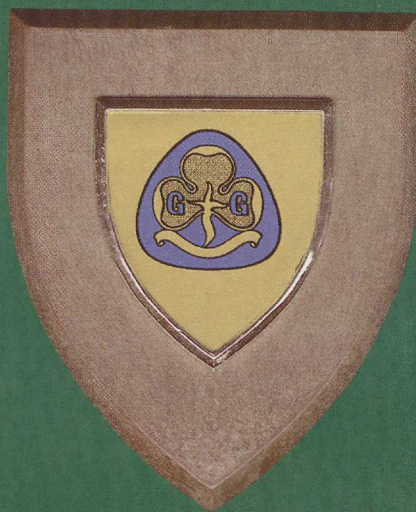
Eesti Gaidide Maleva peastaap asutati 14. detsembril 1924 ja peavanemaks sai pr. Eleonore Hünerson.

LOE LK. 29

Skaidijuhid Singapurist, Koreast, Uus-Meremaalt, Soomest, USA-st ja Eestist laagriiinetuses. Klassikalise skaudikaabut (vasakult esimene) kannab auge Ameerika Ühendriikide skautmaster mr. Carson. Leho Männiksool on peas Hi-Sierra suurlaagri vormimüts.

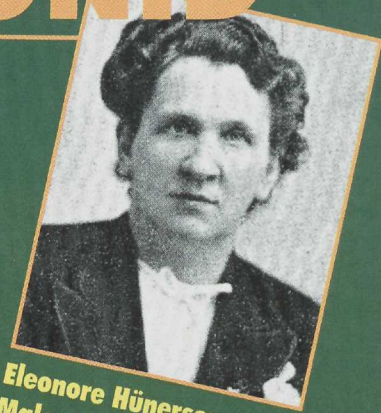

son. Eesti Gaidide Maleva peastaap registreeris kõik tegutsevad malevad ja juhtis üldist tegevust. 26. mail 1931 asutati Gaidide Kogu. Gaidide vastas gaidide organisatsiooni skautide skautmasterile. Gaidide astmed enesearendamise teel algavad hellakesest, mis vastab skautide hundule. Edasi võis saada gaidiks ja

Gaidide Maailmaliidu märk. Kuldne ristikehinalet sisel põhjal sümboliseerib hellitavat sooja päikest sinitaeva taustal. Tuleleegid märgil on armastuse võrdkuju.

vanemgaidiks. Gaidihümniks sai K. Türrpu "Eesti, mu armas, kallis kodumaa". Gaidlus on teostunud ka tänases Eestis., kus tegutsevad Eesti Gaidide Malev ja Eesti Gaidide Ühendus. Praegu piirdume aga pilguheitmisega enesõjaaegsele gaidlusele, millel oli 4 põhialust: 1. iseloomu kasvatus, 2. tervise arendamine, 3. tööoskuse arendamine ja 4. ligimesearmastus. Vastavalt põhialustele koostasid malevad ka oma töökavad. 1938. a. tekkis ka üleriigiline suve-

Eleonore Hünerson, Eesti Gaidide Maleva esimene peavanem.

treeningkodu loomise mõte, milleks iga gaid, hellake ja vanem ka oma teenitud raha annetas. Paraku ei saadud olude sunnil ja toe puudumisel seda ettevõtmist ellu viia. Laagrite organiseerimine aga õnnestus ja meenutada tasub 1933. a. Narva-Jõesuus peetud I suuraagrit 140 osavõtjaga ja 223 osavõtjaga 1936. a. Kiidjärve II suuraagrit, kus olid ka väliskülalised Soomest, Poolast ja Leedust.

Mis on gaidide eesmärgiks? Gaidi käsiraamat vastab nii: "Pisikestele hellakestele õpetame, kuidas saada paremaks ja targemaks. Gaidide püüame kasvatada selleks, et nad oleksid alati valmis astuma vastu iga sugustele eluraskustele, et nad oskaksid aidata endid ning teisi igas olukorras, et neist kasvaksid tublid täisväärtuslikud isamaa tütreid, kel südames püüd kõige hea ja õilsa poole."

Seda kõike peab gaidlus saavutama mängulisel teel, õppides ja õpitut oskusi rakendades. Gaidide siht on sealjuures kõige selle kaudu arendada gaidis soovi ennast aina täiendada ning olla valmis ka perekonnas täitma oma rolli võimalikult hästi. Tänapäeval jõuab edasi ikka vaid iseseisev, energiline, aus, teotaheline ja teguvõimas isiksus, kelle keha ja vaim on terved, kelle hinges on usku inimesesse ja tema tulevikku. Gaid püüdleb rahu ja sõpruse poole kõigi rahvaste vahel põhimõttel "Ei ole halbu rahvusi, on vaid halbu inimesi nende hulgas."

Skatmeister Leho Männiksoo

Barbindus

Palju õnne sünnipäevaks, Barbie!

Triibu-Liine lõi Barbie sünnipäevakutset lugedes käppi kokku: "No mis sa kostad – kui kiiresti ikka aeg lendab! Ja kui hästi on Barbie säilinud – ei ainsatki kurdu näol, ei ühtki hõbelõnga juustes! Ei tea, kuidas see tal küll korda on läinud?"

Lapsur teab ju barbinduse ajaloost, et esmakordselt ilmus Barbie rahva sekka 1959. aasta mänguasjade messil Ameerikas, ja siis polnud kellelgi aimu, et nukk saab peagi kuulsaks kõikjal üle maailma. Barbie sai oma nime kunstnik **Ruth Handleri** tütre **Barbara** järgi – see tüdruk, kes sai mängida esimese proovi-Barbiega, võib praegu juba vanaemagi olla... Triibu-Liine ohkas, mõeldes sellele, mida kõike võib sisaldada nukukunstniku lapse mänguasjakast või riitul.

Seejärel vaatas meie lapsur üle Barbiele läkitatud sõbrapäevakaardid (aitäh kõigile saatjatele!) ja hüüdis:

"MA TEAN, MILLES ON BARBIE IGAVESE NOORUSE SALADUS! SEE, KES VIIBIB KOGU AEG LASTE SEAS, SEISAB KAUA NOOR JA ILUS!"

Ja enne

Barbie sünnipäevale

minekut otsustas

Triibu-Liine

küsida lastelt:

"MISSUGUSE SÜNNIPÄEVAKAARDI JONISTAKSID SINA BARBIE'LE?"

Parimatele kaardimeistritele, kelle kunstiteosed jõuavad toimetusse enne 5. aprilli, lubab Barbie kinkida OMA SÜNNIPÄEVASERVIISID!

MÄNGUASJSDE
MAALETOOJA
JA HULGIMÜÜJA

RIMONNE

Kirjanurk

Ristsõna-kassetid võitsid seekord
Kristiina Ait Lihulast ja
Krista Sozin Kehrast.

Barbiede omanikeks saavad
KRÖÖT TARKMEEL Kuressaarest,
LIISA ja **KADRI RENNEL**
Tudulinna, **MAALI-LIINA KULLA** Laevast,
ELLEN LOITMAA ja
TRIIN KITSEMETS Tallinnast ja
ANNIKA ÖEPA Paliverest.

Tere jälle, sõbrad!

Suur tänu kõigile kirjutajatele, joonistajatele, meisterdajatele ja nuputajatele! Loodan, et neil lastel, kes elavad väljaspool Tallinna, õnnestub seekord enne kevade tulekut oma auhinna kätte saada: pealinna lähedalt palume tulla Kullo Galeriisse (Kuninga 6), lõunaestlaste preemiad rändavad Tartu lasteraamatukogusse, ning loodame, et saame auhinda läkitada ka Viljandi, Pärnu ja Haapsalu lasteraamatukogudesse. Kellel on erisoove, see olgu pai ja kirjutagu või helistagu toimetusse.

Hei!

Kõik 8 - 10 aastat vanad poisid ja tüdrukud! Kui tahate minu kirjasõbraks saada, siis kirjutage mulle! Vastan igale kirjale!

ANDRES KALM, Vapramäe 28,
Elva-Peedu, Tartumaa 51508.

Tere!

Tahaksin leida 7 - 11-aastast kirjasõpra, kes võiks olla nii poiss kui tüdruk. Olen Spice Girls'i fänn. Mu lemmikvärvid on must ja hõbedane.

KERLIN MIKLAS,
Orgita 32 - 24, Märjamaa sjsk.,
Rapla mk. 78301.

Hei!

Olen 10-aastane tüdruk ja sooviksin saada endale 9 - 11-aastast tüdrukust kirjasõpra. Mu lemmikbänd on Spice Girls. Hea oleks, kui ümbrikus oleks foto!

TRIIN OJA, Ehitajate tee 131 - 47,
Tallinn 13517.

Tere!

Olen 11-aastane tüdruk Merle. Mulle meeldib lugeda ja laulda. Soovin kirjasõpradeks 9 - 12-aasta vanuseid tüdrukuid.

MERLE HARKMANN, Rähni 13,
Põlva 63303.

LEGO-karbid on seekord küll väikesed, aga see-eest uudistooted, ning mis kõige parem: neid on palju! Karpide omanikeks saavad **PAUL-HENDRIK** ja **MATS-JOONAS KULLA** Laevast, **EVA ESLAS** ja **LIIS ROONI** Türilt, **KÄRT REBANE** ja **KÄBI STOLOVIŠ** ning **TRIIN** ja **LIIS MITT** Tartust, **ROLAND LAOS**, **URMAS JÄRV** ja **IMRE** ning **MARKUS HÕRAK** Karksi-Nuiast, **ANDRES JAKOVLEV**, **KAIRIT VELD**, **TRIIN RUUMET**, **JÜRGEN-KRISTOFFER KORSTNIK** ja **LIIS LASS** Tallinnast, **ELARI HAUGAS** Maardust, **MERILYN PAUGUS** Pärnust, **MAREK REI** Jürist, **KIMMO** ja **PAULA KUZNETSOV** Paliverest, **KRISTI** ja **KRISTO PÄRN** Kohtla-Järvelt,

ANNE HELSTEIN Võrust,
TIINA SINISOO Rakverest,
MIHKEL SIMS Haapsalust ja
KAIO KITTUS Jõgevalt.

Osa võidukatest tellijatest selgunud!

Hea Lapse tellijate vahel loositi osa võitjatest juba välja! Kes jäi ilma, sellel võib õnne olla järgmise loosimise ajal, mis toimub maikuus.

Seekordsed MONOPOLI-mängu võitjad on **PRIIDIK PREEM** Nadalamast, **JOOSEP VOOLMAA** Kehrast ja **INJU** lastekodu.

BARBIEd määras loosiohnn **MERILIN MÄNNAMÄELE** Kohtla-Järvelt, **MERLE PURRELE** Tallinnast, **EBEKAI SIIMULE** Kilingi-Nõmmelt ja **MAIE TÕNSULE** Märjamaalt.

Tere!

Ma tahaksin endale kirjasõpra. Ta peaks olema 10 -13-aastane tüdruk. Mulle meeldib rulluiskudega sõita ja klaverit mängida. Mu lemmikloom on hobune. Mu lemmikbändid on Spice Girls ja Backstreet Boys. **KRISS RÄNI**, **Valgejõe 10 - 18, Tapa 45103.**

Hei!

Kõik, kellele meeldib Jaagup Kreem, peod ja tantsud! Teie kirju ootab lõbus tüdruk, kelle nimi on Agnes. Vastan kõigile 10 - 12-aastastele poistele ja tüdrukutele! **AGNES TIILEN**, **Oonurme, Ida-Virumaa 42202**

Mida meie sõbrad ja sugulased koguvad?

MAREK REI Jürist:

Mina kogun paljusid asju, nagu margid, purgid, kivid, kivistised, teo-karbid, autogrammid, Hea Lapse ajakirjad, lehtedest välja lõigatud koomiksid, filmiplakatid, teotmeteesed ja raha.

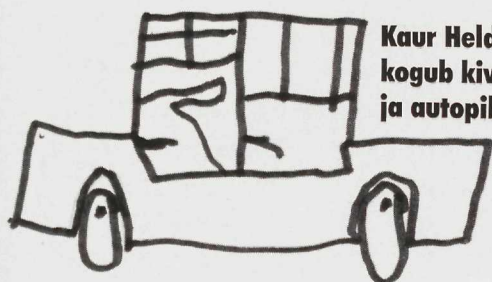
Kõige rohkem meeldib mulle koguda marke, Head Last ja teatmeteoseid. Mul on kaks ja pool albumitait marke ja ma saan neid oma ülemaailmselt kirjasõpradelt veelgi juurde. Veel on mul peaaegu kõik Hea Lapse numbrid ja 34 teatmeteost.

Hiljuti hakkasin koguma veel telefonikaarte. Nende kogumisega olen ma aga veel alles päris alguses.

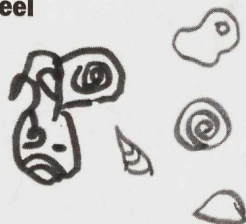
KÄBI STOLOVIŠ Tartust:

Mina kogun kleepse!
Vaat kui tore hobi!
Aga kleepsud katki näris hoopis Robi!
Selles jutus tõtt on vähe – mul ei tulnud riimid pähe."
Koera minul siiski pole, aga see ei ole kole.
Mul on kleepse hästi palju ja ka sõber kindel nagu kalju.
Temaga ei ole iial igav, sest et meil on sama "viga": kleepsutame*, süsteemitame, vahetame, teematame.
Mul on värviliselt vahva hobi, vahest see ka teile sobib?

* kleepsutamine – kleepsudest rääkimine või kleepsude ostmine.

Kaur Heldemeel kogub kive ja autopilte

ROLAND LAOS Karksi-Nuiast:

Kirjutan oma suurest kogust, mille alla kuuluvad igasugused asjad. Kõigepealt ajakirjad Miki-Hiir ja Hea Laps. Esimest olen kogunud juba seitse aastat, nii et puudu on jäänud ainult viis osa, aga kuna ma Hea Lapse alles paar aastat tagasi avastasin, siis olen seda kõigest kolm aastat kogunud.

Veel kogun ma mudelautosid ja Legosid. Mudelautod huvitavad mind seetõttu, et nad on väikesed, Legod aga seepärast, et neist saab peaaegu kõike ehitada.

Minu kogusse kuuluvad ka jäätisepulgad ja vanad loteriipiletid. Jäätisepulgad huvitavad mind mudelautode tõttu, sest väikestest pulkadest saab mudelitele teed ehitada, aga loteriipiletid on jällegi huvitava väljanägemisega.

Peale nende on mu kogus veel margid, mündid ja rinnamärgid. Marke ja münte hakkasin koguma siis, kui mulle kingiti margi- ja mündikogumise raamat, rinnamärke aga siis, kui avastasin, et mul on kodus nii palju marke, ja järgmisel päeval olidki kõik ühele seina peal olevale vaibale kinnitatud.

Viimaste asjadena võiks veel mainida autogramme ja väikesi kujuke-si. Autogrammikogumise mõte tuli mul pähe Viljandi turul, kui üks sõber sai Viljandi linnapealt autogrammi, aga väikesi kujuke-si kogun seetõttu, et nad on lihtsalt ilusad.

MERILYN PAUGUS Pärnust:

Mina kogun marke, kleepse, taskukalendrid (ainult kasside ja koerte piltidega), udukaid ja telefonikaarte. Eriti mõnusad on taskukalendrid, neid on mul üle 50. Koguda võiks veel igasuguseid vidinaid – näiteks postkaarte. Aga üks mu sõbranna kogub õllepudelite korke. Tal on neid vähemalt sada, sest ta isa lemmikjook on arvatavasti õlu.

Meie kodune Lego-torn Jesper, Kaur ja Jane

Parim uudis

Ükskord talve lõpul õue läksin,
vaatan – lume sees on väiksed täksid.
Lilletäks see olla võib,
iga täks on ise õis.
Lilleke veel lumest virgub,
aga ise vapralt sirgub.
Ruttu-ruttu tuppa jooksin,
vanaema rõõmustada lootsin.

Vanaema, vanaema,
käes on kevad, käes on kevad!
Siis ma naeratasin talle,
tema aga jälle mulle.
Nõnda minu parim uudis
vanaema rõõmsaks muutis.

Liisa Kivimõe Tallinnast

Ellen Loitmaa joonistus

Hei, sõbrad!

■ **Triibu-Liine** ning **Jupike** ja **Netilii** **PERE JA KODU** lastelehekülgedelt on tähele pannud, et paljud **EMAD JA VANAEMAD** on peaaegu sama terased nagu nende järeltulijad. Sellega seoses kuulutame avatuks **EMALOOMINGUVÕISTLUSE!** **Ootame 10. aprillini** kõigi emade, vanaemade, õpetajannade ja kasvatajannade teoseid, mis meeldivad nende lastele ning on sobilikud ajakirjas avaldamiseks. **PARIMATELE AUHINNAD NING AU JA KUULSUS.**

NB!
TEOSED OLGU
KIRJUTATUD ISESEISVALT,
ILMA LASTE ABITA!
MAHT VÕIKS OLLA KUNI
3 MASINAKIRJALEHEKULGE.
VARJUNIMEDE KASUTAMINE ON LUBATUD,
KUID TOIMETUSELE PALUME SIISKI
OMA PÄRISNIMI
JA KONTAKTANDMED TEATADA.
OMA JUTUD JA LUULETUSED
LAKITAGE AADRESSIL
HARJU 1, TALLINN 10146,
HEA LAPS VÕI RÜÜTLI 23,
TARTU 5100, PERE JA KODU.
VALEDAT SULGE!

LUMEPALLITURNIIR

See ei olnud lumesõda, vaid lindy hopi tantsuvõistlus.

Kristjan ja Sirli Kriis

Toomas Konai fotod

Helvar Kuhi ja Kertu-Kaisa Pops

Oleme öde-vend Sirli ja Kristjan, kelle ema ja treener Piret Torm korraldas Sossi klubis lindy hopi tantsuvõistluse **LUMEPALLITURNIIR**.

Sirli: "Päev enne võistlust pabistasin hirmsasti. Kui võistlusplatsile läksin, hakkas juba kergem. Lõppkokkuvõttes jäime teiseks. Auhinnaks saime lumepallikujulised karikad, diplomid ja coca-cola karud. Oma saavutustega olen väga rahul."

Kristjan: "Muidugi oleksin tahtnud esimest kohta, aga teine sobis ka. 3. koha said ka öde ja vend – Peep ja Pille Ploom Antslast. Küll oli hea pika võistluse jooksul süüa pudingit nii palju kui tahtsime! Nii jätkus jõudu võistlemiseks. Mulle meeldib õhtu läbi tantsu lüüa. Kõige rohkem meeldis mulle aga see, et pärast võistlust hakkas lund sadama, sest oli ju ikkagi **LUMEPALLITURNIIR**."

Sirli ja Kristjan Kriis
Tallinna Balletikoolist

Võistlejad jagunesid **LUMEPALLITURNIIRIL** kolme klassi – lasteks, noorteks ja täiskasvanuteks. Vaatamata oma vanusele (olen 13-aastane), võistlesin noorteklassis, sest see oleneb vanema partneri vanusest (minu partner on 15-aastane). Minu jaoks oli see omamoodi väljakutse võistelda endast vanematega, kes on kauem treeninud ja tunduvalt kogenumad.

Võistlus ise oli vägagi pingeline. Sossi klubi sisustus oli mõnus ja stiilne ja sobis meie muusika ja tantsustiiliga. Üllatavalt palju oli osavõtjaid tantsutrupist **PÄRLIINE**. Tänu sellele oli laste grupis võistlejaid kõige rohkem. Tore, et 1. ja 2. koha said siiski **MODUSE** paarid. Aga nad olid ka tõesti parimad. Täiskasvanute klassis olid ka tantsupaarid välismaalt. Enne tantsuplatsile minekut olin ikka natukene närvis ka. Muidugi andis halvas mõttes tunda seegi, et olin eelnevaid treeninguid vahele jätnud küll haiguse tõttu, küll muudel põh-

Lindy hop on mõnus tants, sest et seda tantsitakse vabalt. Mulle meeldib lindy hop väga. 23. jaanuaril oli Tallinnas Sossi klubis **LUMEPALLITURNIIR**, kus ka mina tantsisin. Saime partneriga 4. koha. 1., 2. ja 3. koht said coca-cola karu ning karika, kus peal oli väike lumekuul. Kuigi meie ei võitnud, oli see väga-väga tore ja huvitav võistlus. Ma tahan väga ka järgmistele võistlustele minna. Sellel võistlusel meeldisid mulle kõige rohkem lastest Helvar Kuhi – Kertu-Kaisa Pops ja Kristjan Kriis – Sirli Kriis; noortest Danel Pool – Eliisa Lerm; täiskasvanutest aga leedu paar.

Gerli Tragel
Antsla Keskkooli 4. klassist

LUMEPALLITURNIIRI lasteklassi esikolmik:

- 1. koht – Helvar Kuhi – Kertu-Kaisa Pops
- 2. koht – Kristjan Kriis – Sirli Kriis
- 3. koht – Peep Ploom – Pille Ploom

See **LUMEPALLITURNIIR** oli fantastiline. Sossi klubi on üks mõnus ja ilus koht. Treppide astmetel põlesid värvilised tuled, kõik inimesed olid rõõmsad ja uhke tunne oli tantsida, kui kõik ümber plaksutavad. Mulle meeldisid kõige rohkem Antsla paaridest Peep ja Pille Ploom, **MODUSE** tantsijatest aga Kristjan ja Sirli Kriis. Noored ja täiskasvanud tantsisid minu arvates kõik väga hästi.

Steptantsijaid oli ka väga huvitav vaadata. Sain teada, milline tants on olemas ja millised kingad peavad olema, et seda tantsu tantsida. Hea, et vahepeal coca-colat juua saime, sest joogijanu oli suur, baaris aga oli kõik nii kallid.

Mina Kaiaga käisime tantsupõrandal võistlemas neli korda. Lõpuks olin nii higine, et särgil polnud kuiva kohta. Saavutasime 6. koha!

Autasustamine oli väga hästi korraldatud, sest kõigile võitlejatele anti tänukirjad. Üldse oli turniir väga hästi korraldatud. Ma pole kunagi peale laste laulu- ja tantsupeo nii uhkel peol käinud, kui oli Sossi klubi lindy hopi tantsuturniir. Olen õpetaja Leili Väisale väga tänulik, et ta meiega nii palju vaeva näeb ja meid nii kaugele võistlema viib.

11-aastane Viljar Kannimäe
Antsla tantsutrupist PÄRLIINE

justel. Näha oli, kes olid ikka tõsiselt tööd teinud.

Kuigi meie paaril ei läinud nii hästi, nagu oleks tahtnud, olid võistlused toredad. Saime uusi kogemusi, nägime teiste fantastilisi esinemisi, õppisime nii enda kui teiste vigadest. Vastab tõele ütlus, et tähtis pole mitte võit, vaid osavõtt. Aga ma luban, et tulevikus annan endast parima, et rohkem saavutada. Aitäh ka partner Stellale, kes on tõesti tore kaaslane ja hea tantsija.

Mauri Mletsin
Kostivere põhikooli 6. klassist

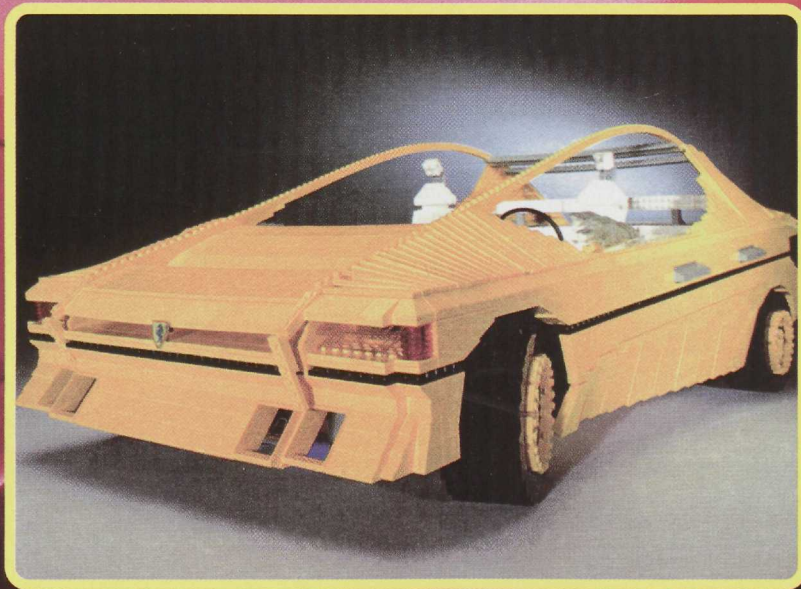
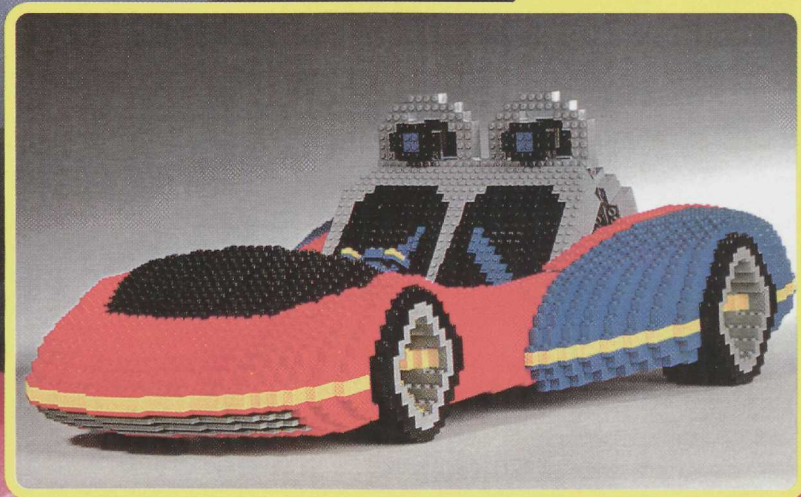
Jätkub võistlus

RAR

"XXI sajandi LEGO auto"!

Veel jõuad osa võtta ajakirja Hea Laps ja AS Rekato võistlusest tulevikuautode meisterdajatele! Lego-klotsidega saab teha imet – ja loomulikult ka autosid!
Peaauhind on sõit Legolandil!

- Ehita mistahes Lego klotsidest (Basic, Duplo, Technic) fantastiliselt mõnus auto!
- Tee oma autost foto ja saada see ajakirja Hea Laps toimetusse aadressil Harju 1, Tallinn 10146.
- Kui Sul ei ole Lego klotse või pildistamisvõimalust, joonista oma tulevikuautost pilt, pane ümbrikusse ja saada toimetusse.
- 30 paremat mudelit pannakse välja näitusele "Ideaalkodu", mis toimub Tallinnas maikuu. Nende autode autorite hulgast selgitab žürii võitja, kes sõidab **augustis LEGOLANDI!** Lisaks antakse välja 10 ergutusauhinda – 10 Lego karpil!

Pane tähele!

Tallinnas Eesti Näituste paviljonides toimub **25. - 26. märtsini näitus MOTOREX '99**, kus võid lisaks suurtele pärisautodele näha ka lego-klotsidest tulevikuautosid! Ära siis Saksamaa disainerite töid kopeerima hakka, aga klotsiautode ehitamist võid neilt õppida kindlasti!

Jõudu tööle!

Triibu-Liine ootab oma sõprade ja sugulaste fotosid ja joonistusi tulevikuautode mudelitest aprilli alguseni!

Pea meeles!

- Ka kõige vingemate autode konstrueerijad on kunagi olnud lapsed!
- Kõige suurem mudel pole alati kõige nutikam!

Ja veel üks lahe uudis!

Kõik õnnelikud LEGO kalendri omanikud, kes on selle aastaraamatu tagakaanelt leitud küsimustele õigesti vastanud ja oma talongid AS REKATO aadressil ära saatnud, saavad edaspidi võitjate nimesid lugeda HEA LAPSE kirjanurgast. (Loodame, et kõik meie sõbrad ja sugulased on võidukad!)

LEGO esindaja Eestis: AS Rekato

LEGO

ISSN 1406-3441

9 771 406 344 036

